

Onze aardse roeping:

"All images are copyright protected, by Ted Larson 2000-2007, info <http://home.earthlink.net/~theoson/Index.html>".

“En *u* zult *Mijn* getuigen
zijn”

(n.a.v. Matth. 5:13-16)

"Zo moet ook u, wanneer u gedaan hebt al wat u opgedragen is, zeggen: Wij zijn onnutte slaven (SV: dienstknechten), want wij hebben slechts gedaan wat wij moesten doen."

Lukas 17:10 (HSV)

- 1ste Uitgave – 1993 (in boekvorm) – letterlijk uitgetypt vanaf cassettebandjes door A. Klein
2de Uitgave – 2000 (digitaal) – idem
3de Uitgave – februari 2010 (digitaal) – taalkundig bewerkt naar (meer) hedendaags Nederlands door A. Klein

Algemene noot:

1. **De vermelde Bijbelteksten zijn**, zoveel als mogelijk, **uit de Hernieuwde Statenvertaling** (afgekort HSV). Zoniet dan staat er bij de Bijbeltekst een vermelding welke vertaling gebruikt is. Natuurlijk kunt u voor uzelf een andere Bijbelvertaling bij deze studie gebruiken.
2. Regelmatig is er tekst tussen haakjes toegevoegd om de diep geestelijke betekenis van de Bijbeltekst te verduidelijken. **Deze toegevoegde tekst is – bewust – van een andere kleur gemaakt**, zodat u **in één oogopslag** kunt zien wat er aan uitleg in de Bijbeltekst is toegevoegd.
3. In de meeste gevallen kan daar waar **hij, hem of zijn** staat, om (iets van) de man aan te duiden, natuurlijk ook **zij of haar** gelezen worden, daar het net zo goed voor de vrouw geldt. Verder spreekt het voor zich, dat waar gesproken wordt over ‘broeders’ ook de ‘zusters’ hierbij zijn ingesloten.
4. Overname van gedeelten, op welke wijze ook, is toegestaan, **mits met bronvermelding**.
5. Het is onze wens dat onze studies, als ze u tot zegen zijn, zullen worden doorgegeven aan anderen. Natuurlijk kunt u anderen, in de 1ste plaats, op onze website en/of nieuwsbrief attenderen. Maar u mag de studies wat ons betreft ook kopiëren en uitdelen. Een winstmarge is hierbij niet toegestaan. Ten overvloede: zie punt 4 hierboven.

Hernieuwde uitgave: februari 2010

Deze en andere studies kunt u GRATIS downloaden van onze website
www.eindtijdbode.nl

I

U bent het licht van de wereld

(volgens Mattheüs 5:14)

Behalve de zoutvorming – wij moeten namelijk “*het zout van de aarde*” worden (zie Matth. 5:13) door de hand des Heren, waarmee “de NIEUWE MENS¹ in Christus” wordt bedoeld – **moeten wij ook “het licht van de wereld” worden** (zie Matth. 5:14). Deze beide werkingen geschieden door de zalving van de Heilige Geest, op grond van ons geloof in en onze (volkomen) overgave aan Christus.

Deze zoutvorming is een inleidende werking om ons (geestelijk) gereed te maken, want **ons leven moet in overeenstemming zijn/komen met de wil van God**. Wij zijn weliswaar als zondaren geboren, maar we moeten – door de werkingen van de Heilige Geest IN ons – verlost worden van ons zondig “ik”-leven en worden omgevormd tot wij het wonderlijke “Jezus-leven”, de zgn. “Christus-natuur”, ontvangen hebben in ons hart en leven.

Daarnaast heeft de zalving van de Heilige Geest ook tot doel om ons te vormen tot een (waarachtig) getuige voor onze medemensen, zodat wij anderen – door de kracht van de Heilige Geest – kunnen brengen in de cirkel van Gods genade. Veel christenen getuigen alleen of voornamelijk in de Gemeente (of Kerk) waartoe zij behoren, maar we moeten niet alleen in de Gemeente getuigen, maar – des te meer – in de wereld daar buiten. Die wereld is dus de voornaamste plaats, ons voornaamste arbeidsveld, onze akker. Want, wij moeten uit die wereld mensen zien te trekken en hun leren om open te (gaan) staan voor het leven van Jezus, voor de genade van Jezus Christus. Dat wordt er dus bedoeld met “*licht*” verspreiden. En, ook dit is een werking van de zalving van de Heilige Geest. Want zonder de kracht van de Heer – die in en door ons heen werkt met Zijn Geest – is er geen (waarachtig) getuigenis mogelijk. Want de wereld is in de macht van ‘de boze’, in de greep van satan en als wij dus in eigen kracht proberen te getuigen, dan lachen ze ons uit, dan houden ze ons voor een beetje simpel of zoiets, want **de wijsheid van God is dwaasheid voor de wereld**.

Conclusie: wanneer we niet IN en DOOR de kracht van de Heilige Geest **van Jezus getuigen**, heeft het geen enkele (eeuwigheids)waarde.

We gaan nu eerst de verzen 14 t/m 16 uit Mattheüs 5 lezen:

“U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn. En ook steekt men geen lamp aan en zet die onder de korenmaat, maar op de standaard (SV: kandelaar), en hij schijnt voor allen die in het huis zijn. Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.”

Nogmaals: de verspreiding van dit (goddelijk) “*licht*” in die wereld is dus een onmogelijke taak in de eigen kracht van de mens. Er is in de mens zelf geen mogelijkheid om dit licht te verspreiden. Want Jezus zegt Zelf: “...*Ik ben het Licht der wereld*” (zie Joh. 8:12a) en het is Jezus Die – door de werking van de Heilige Geest in ons – dit “*licht*” door ons heen doet schijnen. Zonder de werking van Jezus – door de zalving van/met Zijn Heilige Geest – is er dus geen lichtverspreiding mogelijk. Ook niet door de zgn. “goede werken” die wij doen. Het moeten ook geen (goede) werken zijn die WIJ (vanuit onszelf) doen.

In de zangbundel van Johannes de Heer staat een lied, met de tekst: “**Alles uit liefde voor Jezus gedaan, blijft bestaan**”. Maar, hoewel dit ongetwijfeld goed is bedoeld door de schrijver, dit is niet geheel waar en dus een misleiding, want vele “werken” kunnen ook gewoon vanuit de menselijke wil gedaan zijn (en daarom straks werken van “*hout, hooi en stro*” blijken te zijn, die door het vuur verbrand zullen worden – lees 1 Kor. 3:12-15). Je kunt uit liefde voor Jezus namelijk een heleboel (willen) doen, maar in eigen kracht heeft het geen enkele (eeuwigheids)waarde. Het moet de werking van de Heilige Geest **door ons heen** zijn. Het moeten dus **niet** onze eigen werken zijn, maar de werken/werkingen van de Heilige Geest door ons heen! **Hij** moet ons inspireren. **Hij** moet ons leiden. **Hij** moet ons stuwen. Dit geldt dus voor beide, zowel voor de lichtverspreiding alsook voor de werken ten aanzien van de mensen om ons heen. **Het is dus allebei een kwestie van de werking van de zalving**, de zalving de Geest van God, werkende **IN ons** en **DOOR ons heen**.

En dit licht moet “*op een berg*” staan, zodat het zichtbaar is/wordt voor een ieder. Een berg is het beeld van de kracht van de Heilige Geest. Zo ook het licht dat “*op een standaard*” of “*op een kandelaar*” moet staan: Die kandelaar en die berg zijn beiden beelden van de kracht van de Heilige Geest. **Het werk, de taak, moet door de Geest van God gedreven zijn**. Om dit te bewijzen gaan wij naar Handelingen 1 vers 8:

“maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult (dan, daarna) Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde.”

Het getuigen van Jezus – dus: een waarachtig getuige van/voor Hem zijn – komt dus pas NA die bekrachtiging door de Heilige Geest. Eerst moet namelijk de kracht van de Heilige Geest over ons komen en **pas daarna** kunnen wij, als een waarachtig getuige, van Hem getuigen.

Men denkt over het algemeen te lichtvaardig over het wachten “in de opperkamer² van onze geest” **op deze kracht**, op deze **zalving**. Laten wij daarom – biddende – blijven vragen om die **wonderlijke krachten** van de Heer, totdat Hij binnenkomt; laat Hem – in en door ons heen – Zijn werk doen en dan kunnen wij (waarlijk) getuigen van de Here Jezus. Want, wij zijn **allemaal** geroepen om te getuigen van Hem. Geroepen om de wereld te vertellen dat

¹ Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studie: “**LUKAS – Het Boek van de NIEUWE MENS in Christus**” van E. van den Worm. (noot – AK)

² Zie eventueel – op ons weblog van 21 mei 2009, en te bereiken via www.eindtijdbode.nl – de (korte) studie: “**De Opperzaalgemeente**” van H. Siliakus. (noot – AK)

Hij opgestaan is, dat Hij een levende Heiland is en dat Hij een Helper is onder alle omstandigheden van het leven. Al onze problemen lossen als het ware op (omdat Hij die voor ons draagt) als wij die in Zijn handen leggen. Dan zullen de satanische krachten en machten in ons hart en leven teniet gedaan worden door ons geloof in Jezus Christus, en door onze overgave aan Hem.

De inwoning van (en dus de vervulling met) de Heilige Geest is dus hard nodig, want het is de enige manier waardoor wij echt een getuige van Hem kunnen zijn, waardoor wij waarlijk (Zijn) "licht" kunnen verspreiden. Dan zullen wij niet alleen maar **praten over** de Heer (want het Evangelie bestaat niet alleen maar in woorden), maar vooral **handelen IN en DOOR** Zijn kracht. Dat kunnen wij hieronder ook lezen (in 1 Kor. 2:4-5). **Onze prediking, onze onderwijzing, moeten gedreven zijn door de Geest van God willen ze eeuwigheidswaarde hebben.**

"En mijn spreken en mijn prediking bestonden niet in overtuigende woorden van menselijke wijsheid, maar in het betonen van geest en kracht, opdat uw geloof niet zou bestaan in wijsheid van mensen, maar in kracht van God." (1 Kor. 2:4-5)

Daar gaat het om, om die kracht van God, deze is de zalving, dus die zalving moet werken en die zalving werkt als het Woord gebracht wordt in de kracht en autoriteit van de Heilige Geest. Het gaat dus niet om het woord op zich, om een mooie redevoering, dat heeft geen enkele waarde, het heeft geen enkele werking, want **het levende Woord** (d.i. Jezus) moet Zijn werk doen. **Hij** moet ons veranderen, **Hij** moet ons brengen tot berouw, tot overtuiging van zonde en tot belijdenis van schuld en tot overgave. Dan kan de Heer ons genezen. De kracht van Jezus moet het uitwerken op grond van het gebrachte woord, anders is het allemaal ijdel (en dus voor niets gedaan). We kunnen dus een heleboel predikaties en/of Evangelie-boodschappen hebben gebracht, die geen enkele eeuwigheidswaarde hebben, als ze in eigen (menselijke) kracht gebracht zijn, dus: **zonder dat de Heilige Geest ons hiertoe heeft gestuwd, gezegend en gezalfd**. We moeten dus **te allen tijde** vragen om die enorme zalving van Zijn Geest, want alleen Zijn kracht kan dit alles teweeg brengen en zodoende (in en door ons heen) een licht zijn voor de mensen.

Daar is een verband tussen de zoutvorming en de lichtverspreiding: Hoe meer wij de NIEUWE natuur (d.i. de Christus-natuur) in ons ontvangen hebben en hoe meer wij die NIEUWE natuur in ons omdragen, hoe groter licht wij – door de kracht van Gods Geest – kunnen verspreiden en hoe grotere kracht de Here door ons heen kan ontwikkelen. Er zijn verschillende soorten krachten en één ervan is de kracht tot lichtverspreiding.

In Johannes 1 vers 12 is er ook gesproken van een kracht:

"Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven;"

Ja, hier gaat het ook over macht en kracht, maar dit is niet een macht en kracht om te getuigen, maar om een getuige **te worden**. Dus hier heeft het te maken met de zoutvorming en niet met de lichtverspreiding. Deze machten en krachten van de Heilige Geest zijn de inleidende machten en krachten die ons omvormen tot kinderen Gods, tot zonen Gods.³ Maar die andere machten en krachten van Gods Geest, die ik hiervoor vermeld heb, hebben te maken met lichtverspreiding, met het getuigen en betuigen (van Jezus en de Bijbel, Gods Woord) aan anderen, want... **wij moeten het Woord der Waarheid doorgeven aan anderen**, maar... dan moet je dus eerst zelf gevormd zijn door de Heer. Deze (belangrijke) zaken moeten we dus niet door elkaar halen.

Het ontstoken licht, deze **krachtsgave** tot getuigenis, mag dus, zoals we gelezen hebben, niet verborgen worden gehouden. We hebben al eerder in Mattheüs 5 vers 14-16 gelezen dat het licht niet onder een korenmaat verborgen mag worden gehouden, maar op een kandelaar geplaatst moet worden. Een korenmaat is het beeld van de dagelijkse zorg voor ons levensonderhoud. Maar... ons leven mag niet door deze zorg van/voor elke dag te neergedrukt worden. De dagelijkse zorg voor ons leven, maar ook de moeilijkheden in ons leven, mogen niet overheersend zijn. Onze bediening moet boven dit alles staan, die moet vrijkomen, die moet boven de zorg van alle dag zijn. Wij moeten Hem dus, zonder dat deze zorgen de boventoon voeren, willen dienen. Wij **hoeven** ons ook geen te zorgen maken, want de Heer wil ons voorzien in al onze **nodige** behoeften. Wij moeten dit alles dan ook in de handen van de Here leggen en op Hem blijven zien en op Hem blijven vertrouwen en niet op de omstandigheden. En terwijl wij (blijven) "zien" op de Here moeten wij dus wandelen in Hem en getuigen van Hem. Wij moeten ons dus niet laten beïnvloeden door de dagelijkse zorg voor ons levensonderhoud en/of de moeilijkheden in ons leven. Laten wij die "zorgen" maar bij de Here brengen.

Wij gaan nu Lukas 8 vers 16 lezen:

"En niemand die een lamp aansteekt, plaatst er een vat overheen of zet hem onder een bed, maar hij zet hem op een standaard (SV: kandelaar), opdat zij die binnenkomen, het licht kunnen zien.

"Een vat" heeft te maken met eten en drinken, en "een bed" kan te maken hebben met seksualiteit of luiheid, dus het niet (willen) werken voor de Heer, omwille van die (aardse) dingen. Dus al die aardse zaken – waar "een korenmaat, een vat, een bed" voor staan (zie Matth. 5:15 en Luk. 8:16) – hebben te maken met het menselijke leven van elke dag. Het dagelijks leven moet ons getuigenisleven echter niet kwalijk (d.i. negatief) beïnvloeden, zodat wij daardoor geen "goede" getuigen (meer) zijn. We moeten **te allen tijde** bereid zijn om een (waarachtig) getuige van de Here Jezus te zijn, zodat, als de Geest van God door ons heen spreekt, wij dus ook vaardig zijn om van Hem te

³ Ook dochters (van God) worden – **als zij volmaakt in Hem zijn** – (geestelijke) zonen van God. Het is de zgn. mannelijke rijpheid: "de mate van de grootte van de volheid van Christus" (Ef. 4:13). En, als wij de eeuwigheid zijn binnengegaan, dan wordt er niet meer getrouwd en is ook de gemeenschap tussen man en vrouw, voor de voortplanting, niet meer nodig en dus niet aanwezig. (noot – AK)

getuigen. We moeten altijd de bereidheid van het Evangelie des vredes hebben, zoals ook geschreven staat in Efeze 6 vers 15 (SV): *"De voeten geschoeid hebbende met (de) bereidheid van het Evangelie des vredes"*. Wij moeten dus ALTIJD een gewillig hart hebben om, als de Geest van God in ons daartoe dringt, van Jezus te getuigen. En dat mag dus niet worden beïnvloed door "een vat" of door "een bed" of door "een korenmaat", waarmee bedoeld wordt dat de menselijke dingen van elke dag dus niet het accent (d.i. de boventoon, nl. de meeste aandacht) moeten krijgen, maar **de verkondiging van het Evangelie aan anderen, zodat ook zij deel mogen krijgen aan de genade van Jezus Christus**. Dat moeten wij, als waarachtige kinderen van de Heer, boven alles (willen) doen.

Mattheüs 25, de verzen 18 en 24, gaan over een man die zijn – van God ontvangen – talent verbergt:

"Maar hij die het ene (talent) ontvangen had, ging weg en groef een gat in de aarde en verborg het geld van zijn heer." (vers 18)

"Maar hij die het ene talent ontvangen had, kwam ook en zei: Heer, ik wist dat u een streng man bent, omdat u maait waar u niet gezaaid hebt, en inzamelt van de plaats waar u niet gestrooid hebt." (vers 24)

Deze dienstknecht van de Heer had (zoals we kunnen lezen) een talent van God ontvangen, namelijk: machten en krachten van de Heilige Geest om te (kunnen) getuigen van Zijn Heer en Heiland (talenten hebben namelijk niets te maken met aardse of menselijke dingen, **deze talenten hebben te maken met goddelijke dingen**). (Terwijl de ene christen dit talent van God ontvangt en de andere christen weer een ander talent. Ook krijgt de één soms meer kracht om te getuigen dan de ander.) Maar deze man had zijn – van God ontvangen – kracht begraven "in de aarde". Een andere Bijbeltekst zegt: "Verborgen in zijn zweetdoek" (zie Luk. 19:20). En "een zweetdoek" heeft te maken met (de vaak zware) arbeid op aarde en "aarde" met aardse dingen. Dus, de aardse beslommingen hadden de overhand bij hem, daaronder had hij zijn talent (als het ware) begraven. In plaats van het (van God) ontvangen talent te gebruiken, wordt het begraven (je zou ook kunnen zeggen: bedolven) onder de aardse beslommingen. Het aardse leven, het leven van alle dag, voerde de boventoon in zijn hart en leven. En dan gaat hij de Heer bovendien nog verwijten, dat Hij zo streng is. In plaats dat hij zijn (geestelijke) luiheid erkent, zegt hij tegen de Heer: "U bent streng, U maait waar U niet gezaaid hebt, ofwel: "U laat ons maar hard werken". Hij verwijt de Heer dus dat hij zo hard voor Hem moet werken. Deze christenen – die weliswaar gaven of talenten van de Heer hebben ontvangen, maar er weinig tot niets mee doen – worden uiteindelijk (vanwege hun geestelijke luiheid) verworpen en hun deel is met de verdoemden; namelijk als ze niet willen arbeiden voor Hem, terwijl Hij hun wel de kracht daartoe gegeven heeft. Het is natuurlijk wonderlijk om gaven of talenten van de Heer te krijgen, maar we moeten deze gaven of talenten altijd besteden, gebruiken (en wel: **naar Zijn wil en welbehagen**). Wij moeten (geestelijk gezien) woekeren met deze ontvangen gaven of talenten, wij moeten daarmee voor Hem arbeiden.

Laten wij dus **niet** het voorbeeld van deze man volgen en de aardse dingen van groter waarde achten en zodoende ons talent begraven onder de dagelijkse zorg voor ons levensonderhoud, of onder de aardse genoegens, zoals eten en drinken of onder "een bed" (waarmee alle gedachten bedoeld worden die wij kunnen verbinden aan "een bed").

II

Het doel van de zalving met Gods Geest

Het doel is, in de eerste plaats, **om krachten te ontvangen opdat wij de satan – in de Naam en kracht van Jezus – kunnen binden**.⁴ Wij moeten eerst kracht (van God) ontvangen, want wij hebben te maken met een (satanische) macht, die weerstand biedt en ons tegenwerkt. Satan zal namelijk van alles proberen om ons te beletten om te getuigen van de levende Heer. Laten wij dan ook beseffen, dat wij satan **als vijand** hebben; laten wij ons dit goed bewust zijn.

"Wanneer een sterke gewapende man zijn woning bewaakt, is alles wat hij heeft veilig. Maar als iemand die sterker is dan hij, op hem af komt en hem overwint, neemt hij hem zijn hele wapenrusting, waarop hij vertrouwd is, af en verdeelt zijn buit." (Luk. 11:21-22)

In bovenstaande tekst leest u over "een sterke man", een uitbeelding van de satan, die de mensen in zijn macht heeft, doordat ze in de (één of andere) zonde leven. Zolang die mensen in zijn macht zijn en blijven (en hem dus gehoorzamen door te zondigen), hebben zij (meestal wel) vrede in hun hart. Vooral als het ze – naar de mens gesproken – goed gaat, dan hebben ze geen enkele behoefte aan de Heer en aan godsdienst, want... ze hebben toch (de menselijke) vrede in hun hart.

Maar... als wij, in de kracht van Jezus staande, satans macht (in hun leven) overwinnen, kunnen wij de mensen die onder zijn heerschappij en macht zijn, uit zijn klauwen rukken. Wij moeten dus – in en door Gods Geest – krachtig worden om die mensen vrij te (kunnen) maken uit de macht van satan. Wij hebben daartoe ook krachten van Jezus gekregen, want **Hij schenkt de kracht en de zalving van de Heilige Geest in de eerste plaats om de satan te vernietigen, om zijn ketenen te verbreken**. Wij moeten satans macht – in de Naam van Jezus – verbreken en voor de mensen (die door hem gebonden zijn) bidden. In de Naam van Jezus moeten wij de machten van satan dus verbreken, machten die mensen "in de gevangenis van zijn wil" houden. Ons getuigenis moet dan ook volgen op **biddend strijden**, want satans macht moet vernietigd worden, zijn macht en heerschappij over deze mensen moet vernietigd worden.

⁴ Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studie: *"De overwinnaars; over (de macht van) zonde en satan in de eindtijd"* van E. van den Worm. (noot – AK)

De wereld is in de macht van de boze (een andere benaming voor de satan). Maar wij moeten de macht van de boze – ook in ons eigen hart en leven – overwinnen.⁵ En we hebben de kracht om hem te overwinnen, want we hebben deze kracht van de Heer gekregen. Wij krijgen namelijk die macht van **Jesus**. We kunnen Zijn Naam gebruiken om de satan te vernietigen. De machten van ongeloof, van twijfel en/of van verkeerde interpretatie van het Woord, moeten wij verbreken **in de Naam van Jezus**, zodat wij vat krijgen op die zielen, op die harten, zodat zij kunnen luisteren en vernemen wat – in waarheid – de wil van God is. Want ook vele christenen kennen die wil nauwelijks, weten niet goed wat de wil van de Heer is (in het algemeen, maar ook voor hun persoonlijk leven). Ze weten niet dat de Heer ons vraagt om deel te hebben aan Zijn **dood** en aan Zijn **opstanding**. Velen denken dat de dood van Jezus aan het kruis voldoende is en dat we nu “alleen maar” zegen hebben te ontvangen, terwijl WIJ de werking van Zijn **kruisdood** óók moeten ondergaan (dat wil zeggen: ook wij moeten sterven, namelijk AFSTERVEN aan onze oude, zondige natuur), willen we die zegen (kunnen) ontvangen. De krachten van satan moeten dus verbroken worden en daarvoor hebben wij **Zijn kracht** nodig. We ontvangen die kracht van Jezus op het moment dat we zijn **aangedaan met de zalving van Jezus**. De zalving is dus een **ervaring van Jezus door ons heen**.
Laten wij Efeze 6 vers 10 lezen:

*“Verder, mijn broeders, word krachtig in de Here en in de sterkte van **Zijn** macht.”*

Hebben wij dit begrepen, als er geschreven staat: *“In de sterkte van Zijn (d.i. Gods) macht”*? De sterkte van Gods macht is namelijk: **Zijn Almacht**. God is Almachtig. Hij heeft veel meer macht dan wij ooit kunnen bedenken. Daar is een **limietloze macht**, die ons geschonken wordt als wij daar open voor staan. Maar grijpen wij die macht aan? Wij moeten onszelf in het geloof daarmee “kleden”, wij moeten die macht in het geloof als een kleed, als een wapenrusting, aantrekken en in die macht (gaan) staan en de satan gebieden: **“In de Naam van Jezus** satan VERDWIJN!” (Bijvoorbeeld door hem te gebieden om “in de Naam van Jezus” te VERDWIJNEN uit het hart en leven van een bepaalde persoon die geestelijk verblind en/of gebonden is!). Dan zullen we (gaan) zien en ervaren dat God met ons is. Want God openbaart Zich dan en zal ons die macht (namelijk: de overwinning over die macht van satan in dat specifieke geval) geven.

Elke keer als wij in strijd zijn met de satan (onze tegenstander) dan is de Heer met ons. Want, God zegt in Zijn Woord: *“Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met de rechterhand Mijner gerechtigheid”* (Jes. 41:10b, SV). Maar, het is IN en DOOR Jezus, we gaan **met Hem** strijden, ons getuigenis moet altijd in samenhang zijn met het werk van Hem, wat het is altijd “Jezus en wij”. En die zalving KAN altijd door ons heen werken. Want, als wij werken, werkt Jezus mede **in de sterkte van Gods macht**. Laten wij dit dus nooit vergeten, wij werken samen met de Heer. Als we daar geen kijk op hebben, en het niet aangrijpen, dan ontvangen we niets, maar we moeten onze blik richten op dit geschenk, op deze gave van God en daarin – in het geloof – (blijven) staan.

Het tweede doel van deze zalving is om in die (van God) ontvangen kracht te arbeiden, te getuigen **tot vorming van de Gemeente des Heren**.

“maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult (dan, daarna) Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde.” (Hand. 1:8)

Laten wij Mattheüs 16, de verzen 18 en 19 lezen:

“En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen.” (vers 18)

Hier zien wij weer die samenhang van “Jezus en wij”. De naam “Petrus” betekent steenrots en Jezus zegt: *“op deze petra”*, dus op dit geloof – een “rotsvast” geloof zoals dat van Petrus – **“zal Ik Mijn gemeente bouwen”**. **De Here bouwt dus Zelf**, weliswaar door ons heen, **Zijn Gemeente**. Maar **wij** moeten getuigen, **wij** moeten Gods woorden uitspreken, wij moeten ons getuigenis laten horen, en dan gaat Jezus – door ons getuigenis heen – Zijn kracht openbaren. Er staat in dit verband geschreven:

*“Als de Here het huis niet bouwt, **tevergeefs** zwoegen (SV: **arbeiden**) zijn bouwers eraan.”* (Ps. 127:1a)

Als wij – in en door Zijn kracht – voor de Here arbeiden zullen de machten van de hel dit werk ongetwijfeld tegenstaan/tegenwerken, maar zij kunnen Gods werk niet tegenhouden. Wij moeten echter wel in het geloof (blijven) staan en weten: “Hij is met mij, Hij sterkt mij, Hij spreekt door mij”. Het moet voor ons vanzelfsprekend zijn, net zo vanzelfsprekend als ons ademen. Het ademen van ons is ook vanzelfsprekend. Als wij spreken, dan doen wij dit met onze uitstromende adem. De Geest van God wordt ook wel wind of adem genoemd (het Hebreeuwse woord is “Ruah”). In elk geval, Hij (d.i. Zijn Geest) gaat door ons heen, werkt door ons heen. Zijn kracht zit dan, als het ware, vervlochten in ons getuigenis.

“En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.” (Matth. 16:19)

Hier zien wij dat Hij zegt: *“Ik zal u ... geven”*, dat was een belofte voor NA Zijn opstanding, toen gaf Hij Zijn discipelen de sleutels om verder te werken. Want sleutels zijn instrumenten om deuren te openen, om toegang te verlenen tot. Ze geven ons de macht om deuren te openen, om toegang te verlenen tot terreinen die eerst (af)gesloten waren. Zo is er – in geestelijke zin – ook toegang tot de harten van de (door satan gebonden) mensen tot wie je getuigt en toegang tot gemeenten (waar gelovigen en/of voorgangers/predikers ook nog gebonden of geestelijk

⁵ Zie noot 4.

blind kunnen zijn). Het zijn dus allemaal krachten van de Heer, die Hij ons verleent, om de weerstand/tegenwerking van de satan te (kunnen) verbreken.

Als wij dus – in de Naam van Jezus – “openen” (d.i. levens ontbinden/bevrijden uit de macht van satan) dan wordt er in de hemel “opengedaan”. Want, in de hemel gaat Gods kracht werken als wij, met Hem, (samen)werken. Als wij sluiten (d.i. machten binden), dan sluit ook de hemel. Dus deze werkingen zijn synchroon, ze werken gelijktijdig, wij èn de hemel. Als wij in de Naam van de Here uitgaan, en dus **in en door de kracht van Jezus** uitgaan, dan werken wij samen, Hij èn wij. Dit is niet te scheiden.

Laten wij ook nog Efeze 6 vers 17b lezen:

"En neem... het zwaard van de Geest, dat is Gods Woord."

Er staat: *"Neem... het zwaard van de Geest"*. Wij moeten **het zwaard van de Geest** dus nemen, gebruiken. Wij moeten het Woord van God betuigen, wij moeten het verkondigen. U ziet hier weer dat synchroon gaan van "wij èn de Heilige Geest", dat samengaan, dat vervlochten zijn in één. Dus, als wij getuigen van het Woord van God, dan werkt de Geest van God door ons getuigenis heen en bekrachtigd ons getuigenis. En in die VOLLE overgave en in dat VOLLE bewustzijn moeten wij wandelen en werken. Als Gods Geest door ons heen werkt, dan sterkt Hij ons ook, dan gaat Zijn sterkte door ons heen, dan gaat Zijn autoriteit door ons heen en ook Zijn goddelijke kracht gaat dan door ons heen. **Satan moet dan wel wijken!**

Wanneer wij zo in het geloof staan en in dit geloof handelen dan MOET de satan wel wijken, en dan gaat ons getuigenis ook zijn vruchten dragen. Jezus heeft ons die sleutels gegeven (zie Matth. 16:19). Op een andere plaats worden ze talenten genoemd of krachten van de Heilige Geest, waar allemaal hetzelfde mee wordt bedoeld. Het zijn dus gaven van de Geest van God, openbaringen van de Geest **door ons heen**.

Toen Jezus Zijn kruisdood nog niet volbracht had, had Hij deze macht tijdelijk aan Zijn discipelen gedelegeerd:

"En Hij riep Zijn twaalf discipelen bij Zich en gaf hun macht over de onreine geesten om die uit te drijven, èn om iedere ziekte en elke kwaal te genezen." (Matth. 10:1)

Hier zien wij, dat hier sprake is van twee Goddelijke krachten. De ene is om onreine geesten uit te werpen en de andere is om ziekten te genezen. Dit zijn twee verschillende openbaringen (of gaven) van de Heilige Geest – namelijk: duivelen uitwerpen en ziekten genezen – naast de kracht (en opdracht) om te getuigen van het Evangelie. En deze krachten moeten we van de Here verlangen, we moeten er biddend om vragen dit te (mogen) ontvangen, en in het geloof (blijven) staan, opdat, als wij gaan **handelen in Jezus' Naam**, wij deze dingen ook zullen ontvangen en de zalving en de kracht ook zullen **ervaren**. Als we oprecht zijn in ons geloof en in ons verlangen naar deze gaven, dan zullen we die (gaan) ervaren, dan zal die zalving door ons heen (gaan) werken en bezit van ons nemen, en dan kunnen we – in de kracht van Jezus – zieken genezen en duivelen uitwerpen. Als Gods zalving echter niet door ons heen werkt, dan heeft ons werk geen enkele waarde. Dan wordt er ook niets tot stand gebracht.

"En van de dagen van Johannes de Doper af tot nu toe wordt het Koninkrijk der hemelen geweld aangedaan, en geweldenaars grijpen het." (Matth. 11:12)

In bovenstaande tekst gaat het over hetzelfde. In de kracht van Jezus wordt het Koninkrijk der hemelen (beeld van de Gemeente en dus van de gelovigen) weer in bezit genomen, namelijk bevrijd van de macht van satan. Het Koninkrijk der hemelen dat "geweld wordt aangedaan" omdat het nog bezet is door (d.i. in de macht is van) satan. Al die mensenharten (in de wereld, maar – helaas – ook vaak nog in de Gemeente), die nog in de macht zijn van satan, die moeten hem **met geweld** worden ontnomen, want satan laat ze niet gewillig los, geeft ze niet gewillig prijs. Dus wij moeten deze mensen – in de kracht van de Heilige Geest – ontzetten/bevrijden. De kracht van de satan moet uit die harten gedreven worden en zij moeten, **met geweld, bevrijd worden** anders komen zij niet in het Koninkrijk der hemelen. Wij moeten dus – met het geweld van Jezus, in de kracht van de Heilige Geest – die harten in bezit nemen/bevrijden. **Dit geweld is hier dus gericht op satan**, omdat satan deze mensen/deze harten in bezit heeft genomen. Maar, als er één "geweldenaar" komt die sterker is dan satan (en dat is de gelovige die Gods kracht heeft ontvangen), dan kan hij de satan verjagen en "de buit" tot zich nemen.

Dit wordt hier ook bedoeld, want... **met de kracht van de Heer moeten die harten worden ontzet**. Want de satan heeft zijn klauwen in hun hersenen, in hun denken/gedachten gezet, en daarom ze denken overeenkomstig zijn wil. En die satanische invloed moet uit hun hart en leven (en vooral ook uit hun gedachten) worden verwijderd. En de kracht van de Heilige Geest kan en moet dit dus teweeg brengen. Daarom moeten wij dus in de kracht van Jezus komen om die mensen te (kunnen) bevrijden. **Verlossers moeten er komen** (zie Obadja 21). Daarvandaan dat er in de eindtijd hoe langer hoe meer kracht openbaar komt, zodat er christenen opstaan die dit zullen (kunnen en willen) doen. Ware dienstknechten van de Heer, die met Zijn kracht en macht zijn aangedaan en die de mensen uit hun satanisch denken vrijmaken.

Dit kunnen we lezen in Obadja vers 21:

"Verlossers (namelijk: christenen die anderen – in Jezus Naam – verlossen uit de macht van satan) zullen de berg Sion opgaan om het bergland van Ezau (beeld van de vleselijke christenen) te oordelen, en het koningschap (SV: het koninkrijk) zal van de HERE zijn."

In sommige vertalingen staat "heilanden", maar de letterlijke vertaling spreekt van "**verlossers**", dus van mensen (christenen) die je losmaken/bevrijden van satan en van zijn dwang tot zondigen. Want de mensen willen wel goed zijn, maar ze kunnen het niet, ze vervallen steeds weer in hun zonde. Ze komen met goede plannen voor het nieuwe jaar om een beter leven te leiden, maar ze vallen steeds weer terug in hun oude zonden. Ze hebben geen kracht uit zichzelf. Ze moeten dus verlost/bevrijd worden. En er moeten dus mensen komen die – in de Naam van Jezus – deze (satanische) krachten ontbinden. En, zoals we hierboven gelezen hebben, zullen deze "verlossers"

komen op "het bergland van Ezau". Ezau was namelijk de eerste zoon van Izaak, maar een wereldsgezind mens, terwijl Jacob een geestelijk mens was. Jacob zocht de dingen van God en Ezau zocht de dingen van de aarde. De christenen die een aardsgerichte blik hebben, moeten – **in de kracht van de Geest** – omgewend⁶ worden, verlost worden, zodat zij zich kunnen afkeren van hun aardsgerichte blik en hun aardse bindingen/banden.

Deze christenen vragen vooral zegeningen van God voor hun aardse leven: een betere betrekking, een lieve man of vrouw, een mooi huis, een mooie auto, al dit soort aardse dingen. Maar hun aandacht moet daarvan weggenomen worden en moet worden gebracht naar **Gods wil**, naar de dingen die **eeuwigheidswaarde** hebben. Dat zullen die "verlossers" doen in de kracht van Jezus. Dan krijgen we dat het Koninkrijk (der hemelen, de Gemeente) WAARLIJK van de Here zal zijn. Dan krijgen we dat het Koninkrijk (van God) in de harten van die kinderen van Ezau zal komen, zodat ze **toegewijde christenen** zullen worden, **geestelijk gerichte kinderen Gods**. (Lukas 16:16b gaat trouwens over hetzelfde: "Vanaf die tijd wordt het Koninkrijk van God verkondigd, en ieder doet het geweld aan".)

"Zie, Ik geef u de macht om op slangen en scorpioenen te trappen en macht over alle kracht van de vijand; en niets zal u schade toebrengen." (Luk. 10:19)

Door God gezalfde bedienaars van het Woord krijgen dus **macht van de Heer** "over alle kracht van de vijand", ook over (de macht van) satan zelf. We moeten dus niet bang zijn, want de Heer heeft ons dit geschonken. Hij laat ons niet alleen in/met de macht van de boze. Hij heeft ons macht gegeven om – in de Naam van Jezus – satans macht te binden, en alle machten, waardoor satan ons tegenstaat/tegenwerkt of ons probeert aan te vallen, te vernietigen. Laten wij staan op de beloften van de Heer. Hij geeft ons sleutels, Hij geeft ons macht, Hij geeft ons kracht om satan te vernietigen. Dat moeten wij vasthouden. Jezus heeft het ons geschonken, laten wij dat dan ook – in Zijn Naam – willen doen. En dit is niet alleen gezegd tot de twaalf discipelen, want dit zijn de woorden die Hij gesproken heeft tot de zeventig discipelen. Mensen die dus **PERSOONLIJK door Jezus zijn uitgezonden**.

Laten wij 2 Korinthe 10 vers 4-6 lezen:

"De wapens van onze strijd zijn immers niet vleselijk, maar krachtig door God, tot afbraak van (de satanische) bolwerken (in harten en levens). Want wij breken de valse redeneringen af (wij moeten de zondige en dus satanische gedachten – in de Naam van Jezus – verbreken) en elke hoogte die zich verheft tegen de kennis van God, en wij nemen elke gedachte gevangen om die te brengen tot gehoorzaamheid aan Christus; en wij staan gereed om elke ongehoorzaamheid te bestraffen, wanneer uw gehoorzaamheid volkomen zal zijn."

Hierboven lezen we dat elke gedachte die niet van de Heer is, "**gevangen**" moet worden genomen en bij de Heer moet worden gebracht/uitgeleverd: dus alle verkeerde/zondige gedachten van de mensen. Al die verkeerde/zondige gedachten van de mens, gedachten die tegenstand bieden, en die rebelleren tegen God en Zijn gebod, moeten – in de Naam van Jezus – worden verbroken en gebonden. Ook onze eigen (zondige) gedachten moeten wij, in gehoorzaamheid, aan de voeten van de Heer leggen. Dus niet alleen maar onze (zondige) handel en wandel bij de Heer brengen, maar vooral ook onze innerlijke mens, onze gedachten (want daar begint alle ellende).

Wij moeten alles – dus alle dingen die niet uit God zijn en die (daarom) niet deugen – onmiddellijk onder Zijn bloed leggen, onmiddellijk "**gevangen nemen**" en bij Jezus brengen en zeggen: "Weg ermee! Onder Uw bloed Heer". Opdat het "weggewassen" zal worden door Zijn Almacht. Want, de (macht van) satan moeten wij allereerst **verdrijven** uit ons eigen hart en leven. Satan mag geen enkele millimeter hebben in ons denken, in onze gedachten. Dus: eerst moeten we zelf in die "gehoorzaamheid aan Christus" wandelen. Pas als we zelf al in die "gehoorzaamheid aan Christus" wandelen, kunnen we anderen vermanen. We moeten anderen dus niet gaan vermanen, terwijl we zelf nog in die tekorten en/of zonden leven. Je kunt anderen niet vermanen als je er zelf nog aan mank gaat. Dan zeg je als het ware: Let op mijn woorden, maar niet op mijn daden. Je moet dus zelf al onder de gehoorzaamheid zijn van Jezus, wil je anderen (terecht) kunnen vermanen.

"Epafras groet u, die één van u is, een dienstknecht van Christus, die altijd voor u strijdt in de gebeden, opdat u, volmaakt en volkomen, vaststaat in heel de wil van God." (Kol. 4:12)

Epafras streed hier in de gebeden. Hij streed dus niet tegen mensen, maar tegen de satan. De satanische machten die de gelovigen te Kolosse probeerden te misleiden en te verleiden, die bestrafte hij in/door zijn gebeden; (satanische) machten die deze Gemeente kwaad aandeden. Er staat niet voor niets geschreven (in Kol. 4:12, SV): "**Te allen tijde strijdende voor u in de gebeden.**" Hier zien wij de strijdvaardigheid van deze dienstknecht van God, die zijn zalving gebruikte tegen de (macht van) satan. Wij moeten deze zalving dus, in de eerste plaats, gebruiken tegen de satan om hem (d.i. zijn macht in het hart en leven van de mens) te vernietigen.

Er staat geschreven in Romeinen 16 vers 20a:

"En de God van de vrede zal de satan spoedig onder uw voeten verpletteren."

Daar gaat het om, wij moeten de (macht van) satan verpletteren/vernietigen! Nogmaals: de macht van satan **vernietigen**. Ons getuigenis aangaande Jezus kan niet zonder dit **biddend strijden** tegen de machten van satan die ons – ook door andere mensen heen – tegenwerken. Wij kunnen dus niet getuigen zonder deze tegenstand van satan te verbreken. En, dit moet **eerst** gebeuren in onze gebeden. Want, als we tot iemand willen gaan getuigen moeten we eerst die machten van satan vernietigen/verbreken, namelijk de machten van ongelooft en/of weerstand, en deze machten vernietigen/verbreken **in de Naam van Jezus**. Dus: voordat we naar een (ongelovig of gebonden) persoon toe gaan moeten we eerst in onze binnenkamer gaan om in onze gebeden deze weerstand te

⁶ Omgewend worden = Letterlijk: omgedraaid worden. Zij moeten tot "een (totale) ommekeer" in hun leven en gedachten worden gebracht. (noot – AK)

vernietigen, te verbreken. Maar, ook als we gaan prediken (d.i. Gods boodschap aan anderen willen brengen) moeten we eerst **alle machten van satan die ons tegenstaan/tegenwerken** – machten die vaak werken door mensen, soms ook door gelovigen, heen – **vernietigen**. Dus: al die machten die ons en/of de verbreiding van het Evangelie tegenstaan/tegenwerken, DIE moeten wij – **in Jezus Naam** – bestraffen/vernietigen. Voor alle duidelijkheid: Wij moeten die MACHTEN bestaffen/vernietigen, NIET de mens die door die satanische macht wordt gebruikt!

Nu gaan wij naar **het derde doel** van deze (Goddelijke) zalving, en dat doel is: degenen die ons getuigenis (aangaande Jezus, God en Zijn Woord) hebben aangenomen moeten tot een plaatselijke Gemeente gevormd worden. Want, uit de wereld moet de Gemeente (Gods Gemeente) gevormd worden. Mensen die nog niet geloven moeten wij – **door ons getuigenis van de opgestane Heer** – brengen tot geloof in Jezus, tot overgave aan Jezus, zodat het Koninkrijk van God ook in hun harten kan worden uitgebreid, in hun harten kan komen.

"Bid daarom tot de Here van de oogst dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt (SV: uitstote)." (Matth. 9:38)

Hier zien wij dat **de uitstotende kracht van Jezus** nodig is, **de stuwing van de Heilige Geest**, om te kunnen arbeiden voor Hem. De Heer moet het – door ons heen – doen, en wij moeten die stuwing ervaren. Wij moeten – in opdracht (en door de leiding) van de Here: "En **nu** arbeiden, **nu** getuigen" – uitgestoten worden, uitgezonden worden. Zonder Zijn zending, zonder Zijn kracht, zonder de wil van Jezus door ons heen, kunnen wij niets doen dat eeuwigheidswaarde heeft.

Wij zijn ledematen van Zijn lichaam. In het natuurlijke leven kan onze hand niets doen als het hoofd geen opdracht geeft om iets te pakken, vast te houden, of een kopje te nemen om te drinken. De opdracht komt van het hoofd. Zodra die opdracht er is, gaat de hand werken. Maar, als die verbinding verbroken is, als die zenuwen niet meer werken, kan het hoofd wel opdracht geven aan die hand, maar dan gebeurt er niets omdat die hand lam is. Maar zodra die zenuwen in werking zijn, en er verbinding is, dan kunnen de spieren (goed) werken. En zo is het ook in het geestelijke, met de dingen van de Heer. Wij moeten dus ALLES van de Heer verwachten. De Heer zendt ons naar het arbeidsveld, Hij stuwt ons daarin, Hij doet ons werken **voor Hem**, Hij geeft ons opdrachten. Zonder Zijn opdracht kun je liever rustig afwachten en dicht bij Hem blijven, in afwachting en in de bereidheid om uit te gaan **als Hij roept**. Dat is de ware *"bereidheid van het Evangelie des vredes"* (zie Ef. 6:15). En zodra Hij zegt: "Doe dat", dan doe je dat.

"En hoe zullen zij prediken, als zij niet gezonden worden?" (Rom. 10:15a)

Ziet u, u kunt niet echt prediken, als u niet **gezonden** bent. Die (goddelijke) zending moeten we eerst afwachten, **ervaren**. Het gaat erom dat die zending (door de Heer) eerst moet plaatsvinden, pas dan kunt u prediken (naar Zijn wil). Dus die uitstoting in Zijn wijngaard moet van de Heer komen, en dan krijgt het werk pas echt nut. Want dan geschiedt de opdracht door Hem. Dan is uw arbeid voor hem wettig, omdat het van Hem Zelf is uitgegaan.

Velen zeggen zelf dat ze (uit)gezonden zijn, maar... **zij zijn het niet**. Dan is het "resultaat" van al **hun** arbeid (in Gods ogen) *"als hout, hooi of stro"*, zoals wij kunnen lezen in 1 Korinthe 3 vers 12-15: *"Of nu iemand op dit fundament bouwt met goud, zilver, edelstenen, hout, hooi of stro, ieders werk zal openbaar worden. De dag zal het namelijk duidelijk maken, omdat die in vuur verschijnt. En hoe ieders werk is, zal het vuur beproeven. Als iemands werk dat hij op het fundament gebouwd heeft, standhoudt, zal hij loon ontvangen. Als iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden. Hijzelf echter zal behouden worden, maar wel zo: als door vuur heen."* Wat betekent dat, als mensen gewonnen worden door de prediking(en) van zulke arbeiders, zij (vaak) gauw weer verloren gaan als ze in moeilijkheden komen. Want, als ze moeilijkheden op hun weg krijgen, dan verlaten ze de Heer weer. Het vuur van tegenspoed en beproeving verbrandt hun (vaak zwakke) geloof weer. Zij werden gewonnen door overredingen **van de mens**, zonder de kracht van de Heilige Geest in hun leven te hebben ervaren.

Laten wij Johannes 20 vers 21 lezen:

*"Jezus dan zei opnieuw tegen hen: Vrede zij u! **Zoals** (SV: **gelijkerwijs**, d.i. op dezelfde wijze zoals) de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u."*

Dezelfde opdracht die de Vader gegeven heeft aan Jezus, diezelfde opdracht geldt ook voor ons. Dus de Messiaanse opdracht van Jezus komt nu op onze schouders, wij moeten hetzelfde doen als Hij. Dit kunnen wij lezen in Jesaja 61 vers 1-3 (van de NBG):

*"De Geest des Heren HEREN is op mij, omdat de Here mij gezalfd heeft; Hij heeft mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen (SV: **zachtmoedigen**); om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen (geestelijke) vrijlating (SV: **vrijheid**) uit te roepen en voor gebondenen (door demonen van satan) opening der gevangenis; om uit te roepen een jaar van het welbehagen des Heren en een dag der wrake van onze God; om alle treurenden te troosten,..."* (vers 1 en 2)

Zoals Jezus gezalfd werd om dit alles te doen, zo zijn/worden wij, als arbeiders van de Heer, gezalfd om dit óók te doen: de blijde Evangelie-boodschap brengen aan de ootmoedigen, de gebondenen van satan – in en door de Naam van Jezus – bevrijden, enz. enz.

"...om over de treurenden van Sion te beschikken, dat men hun geve hoofdsieraad in plaats van as,..." (vers 3a)

Vroeger hadden de mensen, als ze in droefheid of rouw waren, as op hun hoofd en ze wandelden dan rond in een zak. Hiervan is het spreekwoord afkomstig: "In zak en as zijn". Maar in plaats van as ontvangen zij van de Heer een kroon, een sieraad voor hun hoofd.

"...vreugdeolie in plaats van rouw,..." (vers 3b)

In plaats van rouw, ontvangen degenen die zich – helemaal – aan de Here overgegeven Zijn Geest, de zalving met vreugde en blijdschap.

"...een lofgewaad in plaats van een kwijnende (d.i. verslagen) geest." (vers 3c)

Zij ontvangen het lofgewaad (zodat zij Hem – uit volle borst – kunnen loven en prijzen), in plaats van een verslagen geest, door de zonde(n) die ze begaan hebben. En omdat ze, na de (oprechte) belijdenis van hun zonden, verlost zijn/worden van deze zonde, kunnen ze de Heer – uit volle borst – loven en prijzen, omdat Hij hun genadig is geweest. En deze dingen moeten ook wij – door ons heen – bij anderen bewerken.

"En men zal hen noemen: Terebinten (SV: eikenbomen⁷) der gerechtigheid, een planting des Heren, tot Zijn verheerlijking." (Jes. 61:3d)

Wij moeten dus arbeiden *"tot Zijn verheerlijking"* en niet tot verheerlijking van onszelf. Hier lezen wij dus dat die zalving, die op Jezus rustte, op ons is overgekomen. Wij krijgen (door Gods Geest) dezelfde zalving voor dezelfde (goddelijke) boodschap. De Messiaanse zalving die op Jezus was, die rust nu dus op ons, zodat wij verder kunnen gaan. Hij is ons Hoofd en wij zijn Zijn Lichaam. Samen zijn we één. Dezelfde zalving van de Messias is nu op ons gekomen om het verlossingswerk op aarde te (kunnen) doen, en diezelfde zalving zal ons ook eenmaal samen met Hem doen heersen als vorsten en koningen in het Koninkrijk van God in alle eeuwigheid.

Het vierde doel van deze zalving is, om – tot bevestiging van het gepredikte Woord – **wonderen en tekenen te bewerken in de Naam van Jezus**. Het zijn dus de krachten van de Heilige Geest, die deze dingen in en door ons heen doen werken.

"Petrus zei echter: Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, dat geef ik u: in de Naam van Jezus Christus de Nazarener, sta op en ga lopen!" (Hand. 3:6)

Hier zien we dus dat Petrus deze zalving door hem heen liet werken. Hij had die zalving (van God) ontvangen en liet die werken **in de Naam van Jezus**.

"En velen van hen die het Woord (van God) gehoord hadden, geloofden, en het aantal mannen (dat tot geloof kwam) werd ongeveer vijfduizend." (Hand. 4:4)

Hier zien we dus de toevoeging van zielen, door de (goddelijke) kracht van de zalving, door die tekenen en wonderen en het woord der prediking. Dit is tot vorming van de Gemeente, door de bewerking van wonderen en tekenen, **in de Naam van Jezus Christus**.

III

Gaven van de Geest, bedieningen van de Here, werkingen van God.

Laten wij nu naar het hoofdstuk van de zalving gaan: 1 Korinthe 12 vers 1-6:

*"Wat nu de geestelijke gaven betreft, broeders, wil ik niet dat u onwetend bent. U weet dat u heidenen was, weggetrokken naar de stomme afgoden. Zo liet u zich meeleden. Daarom maak ik u bekend dat niemand die door de Geest van God spreekt, zegt: Jezus is een vervloekte. Ook kan niemand zeggen: Jezus is Here, dan door de Heilige Geest. **Er is verscheidenheid van genadegaven, maar het is dezelfde Geest. Er is verscheidenheid van bedieningen, en het is dezelfde Here. Er is verscheidenheid van werkingen, maar het is dezelfde God, Die alles in allen werkt.**"*

Hier zien we dus, dat er verschillende gaven zijn van de Geest. Er zijn verschillende openbaringen van de Heilige Geest en het is **één en dezelfde Geest**. Er zijn verschillende gaven, 9 gaven worden er in 1 Korinthe 12 vers 8-10 genoemd, 9 Geestesgaven, en er zijn ook verschillende bedieningen, en het is dezelfde Heer. De werkingen zijn ook verschillend, dus die gaven kunnen op verschillende manieren uitgevoerd worden. Denk dus niet, omdat je het zo niet gewend bent, dat het niet van de Here is/kan zijn. Als een bediening van een ander anders is dan die van ons, dan moet u niet gelijk denken, dat het niet van de Heilige Geest is/kan zijn. Want, er zijn verschillende werkingen, verschillende soorten werkingen, maar... het is dezelfde God, Die dit alles werkt. Laten wij daarom voorzichtig zijn en niet (ver)oordelen, omdat we het zo niet gewend zijn. Als we niet gewend zijn dat een gave op een bepaalde manier wordt uitgeoefend, dan mogen wij niet zomaar zeggen: "Dat is niet uit de Heer". Of wanneer bepaalde bedieningen anders worden gedaan dan we gewend zijn, mogen wij ook niet zomaar zeggen: "Dat is niet uit de Heer". Laten wij goed bedenken: Er is een grote verscheidenheid van werkingen, misschien wel 100-voudig verschillend. Elke gave kan op een heel andere manier in werking treden. Er zijn ook (later zullen we dit zien) gaven van genezingen, vele gaven, niet alleen één gave, maar gaven (meervoud). En al die gaven kunnen allemaal anders in werking treden, anders worden uitgevoerd, maar het zijn allemaal **openbaringen van dezelfde God**. Laten wij dus voorzichtig zijn en niet oordelen: "Dit kan niet, want zo ben ik het niet gewend, dit kan niet van de Heilige Geest zijn". De werkingen kunnen echt heel verschillend zijn; laten wij dus oppassen en niet direct (ver)oordelen als wij een bepaalde handeling of bediening van anderen, een uitoefening van een gave, anders (hebben) ervaren dan onze eigen voorganger dit doet of de ons bekende werkers dit doen. Laten wij dat (oordeel) dus maar in de handen van de Heer laten.

Er zijn dus verschillende bedieningen. Wij gaan daarom Efeze 4 vers 11 lezen:

⁷ Deze gelovigen worden eikenbomen genaamd (die krachtig en sterk zijn), ten aanzien van hun standvastigheid in Christus (wat hun geestelijke kracht/sterkte is). (noot – AK)

*"En Hij heeft **sommigen** gegeven als apostelen, anderen als profeten, anderen als evangelisten en (weer) anderen als herders en leraars."*

Deze bedieningen zijn door de Heer gegeven om het Lichaam van Christus te vormen tot **levende, waarachtige GETUIGEN** van Hem in deze wereld. Dus **Hij roept ze**: tot apostelen, profeten, evangelisten, herders en/of leraars. Een herder verzorgt en (be)hoedt de Gemeente; een leraar onderwijst datgene wat hij van de Heer heeft ontvangen, evangelisten brengen de boodschap van het Evangelie aan de wereldse/ongelovige mensen, een profeet is een rechtstreekse spreekbuis van de Heer. God spreekt dan direct door hem heen; en apostelen hebben een "all-round" bediening en zijn dus over het algemeen de grote leiders van de Gemeente van Jezus Christus.

In bovenstaande Bijbeltekst zien wij 5 bedieningen genoemd, maar nogmaals: er zijn verschillende soorten van arbeid (voor de Heer). En, ook de wijze van werken is verschillend. Een herderlijk werk kan anders uitgeoefend worden dan een apostolisch werk, wat weer anders kan worden uitgeoefend dan een onderwijzing (een Bijbelstudie) of een Evangelieboodschap. Wij moeten dus goed beseffen dat er verscheidenheid is van werkingen, ook in de bedieningen. Maar... tot al deze bedieningen wordt men **PERSOONLIJK door de Heer geroepen en Hij roept wie Hij wil**. Want, niet iedereen kan en zal een apostel worden; niet iedereen een herder, niet iedereen een profeet, niet iedereen een leraar en ook niet iedereen een evangelist. Dus, een ieder moet maar niet doen wat hij ZELF wil, maar... God roept **wie Hij wil!**

Laten we naar Markus 3 vers 13-15 gaan:

*"En Hij klom de berg op en riep bij Zich **wie Hij wilde**; en zij kwamen naar Hem toe. En Hij stelde er twaalf aan om bij Hem te zijn, en om hen uit te zenden om te prediken, en macht te hebben om de ziekten te genezen en de demonen uit te drijven."*

Er staat: **"Wie Hij wilde"**. Dus het is de wilsbeschikking van Jezus Zelf om een arbeider van Hem te MOGEN zijn. Iedere christen is geroepen om een getuige van Hem te zijn, maar **bij deze 5 bedieningen geldt een voorbeschikking** (predestinatie) van de Heer. Want, **Hij riep** er hier twaalf tot Zich om apostel te zijn, deze zijn dus degenen die **Hij** hiertoe geroepen heeft. Wij kunnen dus niet "zomaar", vanuit onze eigen wil, een apostel worden, want... **Jezus** moet ons daartoe **roepen**.

Nogmaals: een ieder van ons is geroepen om een getuige van Jezus te zijn, maar sommige christenen heeft Hij een bepaalde taak gegeven om de Gemeente klaar te maken tot dat getuigenis (om zodoende **een waarachtig getuige** van Hem te kunnen zijn), zodat het getuigenis in ons **volkomen/volmaakt** is/zal worden, want het getuigenis is pas volkomen/volmaakt als wij ook zelf, als getuigen, bekleed zijn met **Gods macht**.

Laten wij naar Markus 16 vers 17-18 gaan:

"En hen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen:..." (vers 17a)

Dus "deze tekenen", die volgen, horen bij **degenen die GELOVEN**. Dus: niet alleen bij één van de vijf genoemde bedieningen, maar bij **elke** gelovige. Elke gelovige behoort dit te kunnen doen, tenminste, als ze al gegroeid zijn tot wasdom (d.i. tot de volkomenheid/volmaaktheid in Christus⁸), als ze de zalving (van God) ontvangen hebben, en in deze zalving staan, moet **een gelovige** dit kunnen doen:

"...in Mijn Naam zullen zij demonen uitdrijven; in vreemde talen (SV: met nieuwe tongen – zie noot⁹) zullen zij spreken; slangen zullen zij oppakken; en als zij iets dodelijks zullen drinken, zal het hun beslist niet schaden; op zielen zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden." (Mark. 16:17b-18)

U leest hier over tekenen, die samen gaan met het geloof, **tot bevestiging van hun getuigenis**. Elke gelovige, elke getuige van de Heer moet krachtadig zijn, moet in de kracht van de Heer staan. Al zijn we niet geroepen om apostel te zijn, al zijn we niet geroepen om leraar te zijn, al zijn we niet geroepen om evangelist te zijn of om te prediken of als herder, wij zullen dit als gelovige toch moeten kunnen doen, namelijk: dit wonderwerkend **handelen in de Naam van Jezus**. Wij moeten kunnen getuigen **in de kracht (en autoriteit) van de Heilige Geest**, zodat wij, als gelovigen, anderen zullen kunnen "bewerken" en vertellen van het Evangelie, gepaard gaande met tekenen en

⁸ Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studie: **"De volmaaktheid in Christus op aarde, in de eindtijd"** van E. van den Worm. (noot – AK)

⁹ De zgn. "tongentaal" (de NBV spreekt van "klanktaal") is m.i. iets anders dan het spreken in vreemde (of andere) talen. In 1 Kor. 14:2 staat: **"Wie namelijk tongentaal spreekt, spreekt niet voor mensen, maar voor God, want niemand verstaat hem, maar in zijn geest spreekt hij geheimenissen"** (HSV). En in 1 Kor. 14:4a staat: **"Wie tongentaal spreekt, bouwt zichzelf op..."** (HSV). Ook zegt Paulus in 1 Kor. 14 vers 18-19: **"Ik dank God dat ik meer dan u allen in tongen spreek. In de gemeente echter wil ik liever 5 woorden spreken met mijn verstand, om ook anderen te onderwijzen, dan 10.000 woorden in tongentaal"** (HSV).

Het spreken in vreemde (of andere) talen is m.i. een "taal uit een ander land spreken", een taal die je zelf niet machtig bent, maar die Gods Geest door jou heen kan spreken (als **Hij** dat nodig acht), zodat buitenlandse toehoorders het kunnen verstaan. Lees Hand. 2:4-12 en wordt overtuigd!

Voor zover ik het nu kan beoordelen is de vertaling van de Herziene Statenvertaling (HSV), wat "tongentaal" of "het spreken in tongen" betreft, beter vertaald dan de Statenvertaling (SV), waar nog te vaak "vreemde talen" vermeld staat, daar waar m.i. "tongentaal" behoort te staan. Ook de Nieuwe Bijbelvertaling (NBV) is hier, wat mij betreft, duidelijker (en dus beter) vertaald met het woord "klanktaal".

Voor nadere bestudering vermeld ik hierbij wat teksten uit de HSV en de NBV:

- De HSV vermeldt het woord "tongentaal" o.a. in de volgende verzen: 1 Kor. 14:2, 4, 13, 14, 19 en 27. En het "spreken in tongen" vermeldt de HSV o.a. in 1 Kor. 14:5, 6, 18, 23, en 39.
- De NBV vermeldt het woord "klanktaal" o.a. in de volgende verzen: 1 Kor. 14:2, 4, 5, 6, 13, 14, 16, 18, 19, 22, 23, 26, 27 en 39. En het "spreken in onverstaaenbare klanken" vermeldt de NBV in 1 Kor. 14:9. (noot – AK)

wonderen, zoals het uitwerpen van demonen en het genezen van zieken. Daarvandaan dat wij **allen** moeten streven naar deze zalving (van God), welke roeping of welke functie we ook hebben in de Gemeente, ook al behoren wij tot die grote groep, die "alleen maar" moet getuigen.

Behalve deze vijf bedieningen (zie Ef. 4:11) zijn er ook nog andere bedieningen. Laten wij 1 Korinthe 12 vers 29-30 maar eens lezen:

"Zijn zij soms allen apostelen? Zijn zij soms allen profeten? Zijn zij soms allen leraars? Zijn zij soms allen krachten? Hebben zij soms allen genadegaven van genezingen? Spreken zij soms allen in talen (letterlijk: soorten van talen)? Zijn zij soms allen uitleggers?"

Niet alle christenen zijn apostelen, niet allen zijn profeten en niet allen zijn leraars. Niet iedereen kan in de kracht van de Heer wonderen verrichten. Niet iedereen ontvangt de gave van genezing/gezondmaking. **Niet iedereen spreekt in tongen.** Niet iedereen kan die "andere of vreemde" talen uitleggen. Het zijn dus: verschillende mensen met verschillende gaven en met een verschillende zalving, ofwel met **een verschillende werking van de zalving.** Hier zien we dus dat niet iedereen gelijk is (en/of hetzelfde moet doen). Elk lid van het lichaam is anders, de één ontvangt dit, de ander dat, **naar de wil van de Heer.** Dus de werkingen en de bediening kunnen allemaal anders zijn. Laten wij daar rekening mee houden. Niet iedereen heeft dezelfde gaven, maar **we zijn allemaal kinderen van de Heer.**

"Streef dus naar de beste genadegaven. En ik wijs u een weg die dit alles nog overtreft (SV: die nog uitnemender is)". (1 Kor. 12:31)

En die "weg" is de weg van de liefde. Wij kunnen dit lezen in 1 Korinthe 13. Het gaat voornamelijk om de geheiligde en veranderde mens, het gaat voornamelijk om de werking van **de vrucht van de Heilige Geest** (zie noot¹⁰). Niet de gaven zijn het belangrijkste, al zijn die allemaal nodig, maar het allermeest is **de liefde in ons hart** nodig; waarmee "de liefde" als (goddelijke) vrucht van de Heilige Geest bedoeld wordt. Die (goddelijke) vrucht van de liefde (vooral voor God en Zijn gebod) moet nummer één zijn. Want die gaven verdwijnen in de eeuwigheid allemaal, want die zijn dan niet meer nodig, alleen de liefde verdwijnt niet.

"De liefde vergaat nooit. Wat dan profetieën betreft, zij zullen tenietgedaan worden, wat talen betreft, zij zullen ophouden, wat kennis betreft, zij zal tenietgedaan worden. Want wij kennen ten dele en wij profeteren ten dele, maar wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, zal wat ten dele is, tenietgedaan worden." (1 Kor. 13:8-10)

"En nu blijven geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de (goddelijke) liefde (in het Grieks: "agape")." (1 Kor. 13:13)

Een profeet hoeft dan niet meer te profeteren, we hoeven dan niet meer in tongen te spreken. Ook Bijbelleraars zijn dan – als iedereen tot volmaaktheid gekomen is – niet meer nodig. Dus de liefde van God, die ons (innerlijk) helemaal **nieuw** maakt, daar gaat het VOORNAMELIJK om. De Heer maakt ons HELEMAAL nieuw. Gaven zijn nodig om – uit de wereld – mensen voor God te winnen en, met hen, een Gemeente te vormen en daarna voor de (geestelijke) groei van die Gemeente(leden) hier op aarde, maar in de eeuwigheid is dat niet meer nodig. Dan is het volmaakte gekomen.

Toch zullen wij deze geestesgaven nu nader gaan beschouwen.

IV Gaven van de Geest

Wij zullen hiervoor 1 Korinthe 12 vers 8-11 lezen:

"Want aan de één wordt door de Geest een woord van wijsheid gegeven en aan de ander een woord van kennis, door dezelfde Geest; en aan een ander geloof, door dezelfde Geest, en aan een ander genadegaven van genezingen, door dezelfde Geest; en aan een ander werkingen van krachten, en aan een ander profetie, en aan een ander het onderscheiden van geesten, en aan een ander allerlei talen (letterlijk: soorten van talen), en aan een ander uitleg van talen. Al deze dingen echter werkt één en dezelfde Geest, Die aan ieder afzonderlijk uitdeelt zoals (SV: gelijkerwijs, d.i. op dezelfde wijze zoals) Hij wil."

Er staat duidelijk: "**Gelijkerwijs Hij wil**". Dat is een heel bijzondere toevoeging. Wij kunnen daar niet aan tornen, maar... wij kunnen wel naar meerdere gaven streven, want er staat in vers 31 geschreven: "**Streef** (SV: **ijver**) **dus naar de beste genadegaven**". Wij mogen **ijveren/streven** naar die beste gaven, wij mogen vragen om (meer) gaven, maar **het gaat om Zijn wil**. Hij doet het naar Zijn wil en wij mogen ernaar ijveren/streven.

Er zijn dus verschillende soorten gaven. Laten wij naar Romeinen 12 vers 4-8 gaan:

*"Want zoals wij in één lichaam vele leden hebben en de leden alle niet dezelfde functie hebben, zo zijn wij, hoewel velen, één lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk leden van elkaar. En nu hebben wij (verschillende) genadegaven, onderscheiden naar de genade die ons is gegeven (toevoeging in de SV: **zo laat ons die gaven besteden**):*

¹⁰ Deze 9 vruchten van de Geest hebben **altijd** te maken met de inwoning en natuur van God in ons hart en leven. Dus geen menselijke liefde die ophoudt als de ander ons pijn of verdriet doet, maar Goddelijke (d.i. onvoorwaardelijke) liefde, liefde die, wat de ander ook doet of zegt, toch het eeuwig zieleheil van de ander voor ogen houdt. Ook geen menselijke blijdschap, vrede enz., die ophoudt als de omstandigheden tegen zitten, maar de – als het goed is, altijd aanwezige – blijdschap, vrede enz. van God in ons hart en leven.

- *hetzij profetie, naar de mate van het geloof;*
- *hetzij bediening, in het bedienen;*
- *hetzij wie onderwijst, in het onderwijzen;*
- *hetzij wie bemoedigt, in het bemoedigen (SV: die vermaant, in het vermanen);*
- *wie uitdeelt, in oprechtheid;*
- *wie leiding geeft, met inzet;*
- *wie zich over anderen ontfermt, met blijmoedigheid (SV: die barmhartigheid doet, in blijmoedigheid)."*

Bovenstaande zijn dus verschillende "werkingen" in het Lichaam van Christus, en dan zijn er ook nog de "gaven van de Geest". Alle (oprechte) christenen zijn leden van dit (geestelijk) Lichaam, maar er zijn verschillende gaven, **naar de genade die ons (van God) gegeven is**, al naar gelang de functie in het Lichaam van Christus. Afhankelijk daarvan worden er – door God – (Geestes)gaven geschonken en laat ons die (Geestes)gaven dan ook besteden: *"Hetzij profetie, naar de mate van het geloof; hetzij bediening, in het bedienen; hetzij wie onderwijst, in het onderwijzen; hetzij wie bemoedigt, in het bemoedigen; wie uitdeelt, in oprechtheid"* (Rom. 12:6-8a). Wie uitdeelt is iemand die iets aan anderen geeft; denk bijvoorbeeld aan "de bediening van de tafelen" of aan het schenken van geld of goederen. En dan, zoals het in de (oude) Statenvertaling staat: *"Die barmhartigheid doet, in blijmoedigheid"*.

Er zijn dus verschillende (Geestes)gaven en iedereen is anders en ieder heeft zijn eigen plaats in het Lichaam van Christus. Laten wij elkaar aanvaarden, waarderen en respecteren in datgene waarin de Heer ons geplaatst heeft. En laat ons niet (hoogmoedig) denken: "Die broeder of zuster is maar een pink". Een pink is ook nodig en nuttig in ons aardse lichaam. En dus geldt dit ook in de geestelijke dingen. Vaak is het minste en/of kleinste deel hard nodig tot functioneren van het geheel. Een horloge, bijvoorbeeld, heeft verschillende onderdelen, maar als het kleinste deel, het kleinste radertje gemist wordt, werkt het horloge niet. Zo moet dan een ieder met een gave (van God) aanvaard worden, ieder klein deel in het geheel moet aanvaard worden.

"Laat ieder de anderen dienen met de genadegave zoals hij die ontvangen heeft, als goede beheerders (SV: uitdelers) van de veelsoortige genade van God. Als iemand spreekt, dan als iemand die woorden van God spreekt; als iemand dient, dan als iemand die dient uit kracht die God verleent; zodat God in allen verheerlijkt wordt door Jezus Christus. Hem komt de heerlijkheid en de kracht toe, tot in alle eeuwigheid. Amen." (1 Petr. 4:10-11)

Onze bediening, hoe klein of groot ook, moet enkel tot eer en verheerlijking van de Heer zijn. Alle (Geestes)gaven zijn dus niet om jezelf een "krans" te geven of om jezelf te verheerlijken, maar dienen tot eer en verheerlijking van de Heer Zelf en tot opbouw van het Lichaam van Christus. Het dient dus tot bewerking en/of geestelijke groei van **anderen**. Een (Geestes)gave is altijd voor anderen, voor de naaste, om uit te delen. Dus: om te bewerken dat die ander komt tot gehoorzaamheid en groei, ja, zelfs tot de (geestelijke) volmaaktheid.

Gaven zijn openbaringen van de Geest van God – door ons heen – tot redding, vorming en volmaking van anderen. Zelfs "het minste", het getuigen, moet geschieden in en door de kracht van de Heilige Geest. Dat leert ons ook Handelingen 1 vers 8a:

"Maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult (dan, daarna) Mijn getuigen zijn."

Pas als de zalving – de Heilige Geest – tot ons is gekomen, kunnen wij getuigen. Het gaat, als het goed is, dus zo: **Wij spreken, maar de kracht komt van Hem.** Het is hetzelfde als datgene wat wij ook vinden in Efeze 6 vers 17:

"En neem de helm van de zaligheid en het zwaard van de Geest, dat is Gods Woord."

Wij moeten *"het zwaard van de Geest (dat is Gods Woord)"* ter hand nemen, maar het is **de Heilige Geest** Die door ons heen werkt. Het is als het ware een samenwerking tussen de getuige en Gods Geest. Het is dus: een open kanaal zijn, het open zijn en blijven van uw geest, van uw innerlijke mens, voor de Heilige Geest. In uw onderwijzing, in uw prediking, in uw getuigen, altijd moet er een bewustheid zijn: **Hij** (d.i. de Heilige Geest) werkt door mij heen. **Hij** is met mij en door mij heen aan het werk". En zelfs bij het getuigen (van en over onze Heer en Heiland) moeten wij deze bewustheid hebben: "Ik kan van mijzelf NIETS: Heer help mij, werk door mij heen, stroom door mij heen". Het moet een stroom zijn van Zijn genadewerk, van Zijn "vloeibaar Vuur" door ons heen, naar die andere persoon toe. Want, de mensen tot wie wij getuigen (d.i. tegenover wie wij over Jezus spreken) zijn – in meer of mindere mate – in de macht van satan en daar is geen andere kracht om hen te bevrijden, dan de kracht van Jezus Christus, Die hem heeft verslagen. Dus, **wij moeten Zijn kracht en Zijn overwinning door ons heen laten werken om anderen te kunnen bereiken, want anders wordt hun hart niet bereikt.** En dan lacht men om wat we zeggen of men wimpelt het af, en dan kunnen we ze niet bereiken. We kunnen anderen niet de waarheid, het aanbod van God, bekendmaken zonder die kracht van de Heilige Geest. Laten wij dat goed begrijpen.

Laten wij 1 Korinthe 12 vers 1-7 lezen:

"Wat nu de geestelijke gaven betreft, broeders, wil ik niet dat u onwetend bent. U weet dat u heidenen was, weggetrokken naar de stomme afgoden. Zo liet u zich meeledigen. Daarom maak ik u bekend dat niemand die door de Geest van God spreekt, zegt: Jezus is een vervloekte. Ook kan niemand (waarlijk) zeggen: Jezus is Heere, dan door de Heilige Geest." (vers 1-3)

Er staat geschreven in Johannes 16 vers 14a: *"(De Geest van God) Die zal Mij verheerlijken..."*. Hij (d.i. Gods Geest, de Heilige Geest) zal dus Jezus verheerlijken. En als wij dus door de Geest van God spreken zullen wij altijd Hem

verheerlijken als de Heer van ons leven. Hij is de Koning van **ons** leven en ook van het leven van vele andere mensen.

"Er is verscheidenheid van genadegaven, maar het is dezelfde Geest. Er is verscheidenheid van bedieningen, en het is dezelfde Here. Er is verscheidenheid van werkingen, maar het is dezelfde God, Die alles in allen werkt. Aan ieder echter wordt de openbaring van de Geest gegeven tot wat nuttig is voor de ander." (1 Kor. 12, vers 4-7)

Hier worden "gaven", openbaringen van de inwonende Geest genoemd. Een gave is dus niet iets wat je gekregen hebt en waarmee je kunt handelen naar eigen willekeur, maar gaven zijn openbaringen, werkingen van de Geest door ons heen; en **Hij** (d.i. Gods Geest) openbaart datgene wat **Hem** goedgevindt, zodat het tot nut kan zijn voor de ander(en) tot wie wij spreken, voor wie wij handelen. Dit is dus een werking van de inwonende Geest. Nogmaals, het is een samenwerking: Wij nemen "*het zwaard van de Geest (dat is Gods Woord)*" ter hand, maar de Geest van God is Degene Die het eigenlijk hanteert, door ons heen. En wij laten ons zo leiden, en laten die stromen van Zijn Geest bewust door ons heen gaan. En alleen DAN kan het zijn uitwerking hebben in de harten van anderen, die het aanhoren, die toehoren, zodat alle krachten van de satan daardoor wijken moeten.

Wij kunnen de gaven van de Geest in drie groepen onderscheiden. Er zijn:

- **4 gaven van het gesproken Woord, van God;**
- **3 gaven die wonderen en tekenen bewerken, en**
- **2 gaven van gebed.**

We zullen nogmaals lezen wat er staat, want ze staan een beetje door elkaar:

"Want aan de één wordt door de Geest

- 1. een woord van wijsheid gegeven en aan de ander*
- 2. een woord van kennis, door dezelfde Geest; en aan een ander*
- 3. geloof, door dezelfde Geest, en aan een ander*
- 4. genadegaven van genezingen, door dezelfde Geest; en aan een ander*
- 5. werkingen van krachten, en aan een ander*
- 6. profetie, en aan een ander*
- 7. het onderscheiden van geesten, en aan een ander*
- 8. allerlei talen (letterlijk: soorten van talen), en aan een ander*
- 9. uitleg van talen.*

Al deze dingen echter werkt één en dezelfde Geest, Die aan ieder afzonderlijk uitdeelt zoals (SV: gelijkerwijs, d.i. op dezelfde wijze zoals) Hij wil." (1 Kor. 12:8-11)

Nogmaals, wij moeten dat "**gelijkerwijs Hij wil**" goed in gedachten houden. Hij deelt aan een ieder Zijn (Geestes) gaven, **zoals Hij Zelf wil**. De openbaring van die (Geestes)gave moet dus een zaak zijn van Hem, NIET van ons. Toch zal Hij ons nooit dwingen om gaven, tegen onze wil in, tot openbaarheid te brengen. Als wij niet willen, stopt Hij. Maar wij, van onze kant, horen altijd de bereidheid te hebben om Hem (volkomen) te dienen.

De gaven van het Woord

Er zijn verschillende gaven van het Woord, onder andere het "**woord van wijsheid**" en het "**woord van kennis**". En ook het "**woord van kennis**" is verschillend. Wij hebben net gelezen dat er verschillende werkingen/gaven zijn. Gods Geest werkt niet altijd op één en dezelfde manier. Gods Geest werkt de ene keer zus en de andere keer zo. En als Hij dus anders werkt dan wij gewend zijn te zien, dan moeten wij niet direct zeggen: "Het is niet van de Heer". Wij moeten Gods Geest en Zijn werkingen de ruimte laten. Zijn Geest moet in Zich in volle vrijheid – in Zijn verscheidenheid van werkingen (er zijn misschien wel 100 verschillende soorten van werkingen), van wijzen van openbaring – kunnen manifesteren. Ook op het gebied van genezingen kan dat zeer verschillen. Er staat ook duidelijk in Gods Woord: "*Genadegaven van genezingen*". Dus, niet alleen maar een bepaalde gave, maar **gaven**: Bij de één gebeurt de genezing met "olie", bij de ander met "handoplegging", bij weer een ander door "wijzen", bij nog een ander door zijn/haar "spreken", bij een ander door "het Woord", soms zelfs door "een gezalfd doekje" (denk hierbij ook eens aan de genezing van zieken door de zweetdoeken van Paulus – zie Hand. 19:12). De Heer gebruikte Zelf een keer speeksel en modder om iemand te genezen (zie Joh. 9:6-7). De wijze waarop de (Goddelijke) genezing gebeurt is misschien wel 100 keer verschillend. En zo is het ook met het "**woord van kennis**".

- Het "**woord van kennis**" kan zijn: **Het kennen van Gods wil**. De Heilige Geest geeft ons dan de wil van God te kennen/te verstaan.
- Het "**woord van kennis**" kan ook zijn: **De kennis van de innerlijke gesteldheid van een ander**, kennis aangaande de inborst (d.i. de aard, het karakter) van een ander. De gedachten van de ander krijg je dan door de Geest van God geopenbaard. God kent iedereen, ieders leven en gedachten, dus ook de geheimen die een ander diep in zich verbergt. Eens zei een arbeider van God tot een vrouw: "Je hebt zoveel keer abortus gepleegd". Dat was namelijk door de Geest van God aan hem bekend gemaakt. Ze schrok: "Hoe weet je dat"? "Dat heeft de Geest van God aan mij bekend gemaakt", was zijn antwoord. Dat is kennis dragen van ander-mans innerlijke geest, van zijn/haar gedachten en innerlijk leven.
- Ook is het "**woord van kennis**": **Kennis dragen van het bestaan van duistere machten/boze geesten (demonen)**. Het wordt ook wel "*het onderscheiden van geesten*" genoemd. Wij onderscheiden dan: "Dit is van of uit God en dit is niet van of uit God". Dus het woord van kennis is verschillend en werkt verschillend.

De **“profetie”** is ook een gave van het Woord, want dan wordt Gods boodschap rechtstreeks, door Zijn Geest, als (duidelijk hoorbare) profetie uitgesproken, door Gods arbeider (en instrument) heen. En ook bij **“profetie”** zijn er verschillende uitingen: Profetie in de eigen taal, maar soms ook profetie in een vreemde taal. Herinnert u zich het gebeuren in Handelingen 2? Laten wij dat maar eens lezen.

*“En zij waren allen buiten zichzelf en verwonderden zich, en zij zeiden tegen elkaar: Zie, zijn het niet allen Galileërs die daar spreken? En hoe kunnen wij hen dan horen, eenieder in onze eigen taal, waarin wij geboren zijn? Parthen, Meden en Elamieten en zij die inwoners zijn van Mesopotamië, Judea, Cappadocië, Pontus en Asia, Frygië, Pamfilië, Egypte, en de streken van Libië, dat bij Cyrene ligt, alsook de nu hier verblijvende Romeinen, zowel Joden als proselieten, Kretenzen en Arabieren, **wij horen hen in onze taal over de grote werken van God spreken.**” (Hand. 2:7-11)*

U leest in dit hoofdstuk van Handelingen 2 (zie vers 3) dat die **“tongen als van vuur”**, die vreemde talen (letterlijk: soorten van talen) die zij uitten, dus niet datgene is wat wij doorgaans **“het spreken in tongen”**¹¹ noemen, zoals vermeld in 1 Korinthe 14, want **“het spreken in tongen”** zijn **verborgenheden die wij rechtstreeks met de Vader spreken**. Dan spreken wij namelijk niet tot de mensen, maar tot de Vader. Maar dit is **“een tong”**, een vreemde taal, die zij uitten (en doorgaven) door de Geest van God, waarbij zij niet spraken tot God, maar **tot de mensen, tot hun toehoorders**. Dus de één sprak tot de Kretenzen, de ander tot de Arabieren, de ander tot die en die groep van mensen, en die hoorden dus allemaal de grote werken van God **in hun eigen taal** verkondigen. Dit is dus een profetie, uitgesproken in andermans taal, een taal die de arbeiders van God echter zelf niet kennen. Voor de arbeider van God is zoiets als een tongentaal (namelijk: een onbekende taal die ze zelf spreken), maar voor die mensen die hun horen niet. Want, voor die mensen is het hun eigen taal, en ze verstaan daarom precies wat er gezegd wordt. Het is dus géén tongentaal zoals die genoemd wordt in 1 Korinthe 14 vers 2, waar staat geschreven:

“Wie namelijk in een andere taal (d.i. de zgn. tongentaal)¹² spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God, want niemand begrijpt het, maar in zijn geest spreekt hij geheimenissen.”

Hier heb je dus de echte **“tongentaal”** gericht tot God. Dit is **een gebedsgave**. We spreken dan rechtstreeks tot God in die **“tongentaal”**. Maar de (gebeds)gave die de 120 discipelen in de bovenzaal of opperkamer ontvingen (zie Hand. 1:13 en noot¹³), was dus NIET een gebedstaal, maar **een gave van het Woord**. Zij brachten het woord aan die mensen en een ieder verstond het in zijn eigen taal. Niet dat het door één bepaalde discipel **“in tongentaal”** werd gebracht en door iedereen verstaan werd, maar iedere discipel sprak een andere taal. Mattheüs sprak een andere taal, Jacobus sprak een andere taal, Petrus sprak een andere taal, iedere discipel sprak een andere taal. En zo kon het gebeuren dat al die toehoorders (uit allerlei verschillende landen en talen) de discipelen ieder in hun eigen taal hoorden spreken. Het waren 120 discipelen en ze spraken allemaal luid. Het zal wel een heel **“lawaaï”** geweest zijn, maar de toehoorders hoorden allemaal over Gods grote daden hun eigen taal. De ene discipel sprak zus en de ander zo. En dat is dus de gave die de Heilige Geest straks, als die grote **“Spade Regen-opwekking”**¹⁴ aanvangt, ook weer in Zijn arbeiders zal uitwerken, wanneer ze, net zoals Filippus in Handelingen 8 vers 39-40, door de Heilige Geest worden **“opgepakt”** en, bijvoorbeeld, naar Rusland worden gebracht, waar zij dan – door de Heilige Geest, die hun tong **‘beweegt’** – in de Russische taal gaan prediken. Wij zelf verstaan dit dan niet, maar zij wel. En zo kan je dan, zonder ervoor gestudeerd te hebben, (tijdelijk) een prediker in het Russisch worden. Het kan ook zo zijn dat Gods Geest je daarna bijvoorbeeld naar China brengt. Dan zal God ervoor zorgen dat je – ook weer door de Heilige Geest, die onze tong **‘beweegt’** – (tijdelijk) in de Chinese taal kunt prediken. Want... **God kent alle talen en Hij spreekt dan door jou heen. Het is dan de Geest van God Die door ons heen spreekt**. Dat is dus **“profetie”**. Maar, ook tongentaal met vertaling of tongentaal zonder vertaling, maar dan rechtstreeks tot een bepaald volk, is dus ook **“profetie”**.

Gaven, die wonderen en tekenen bewerken

En dan zijn er ook nog gaven tot het bewerken van wonderen en tekenen. Als eerste noem ik **de gave van “geloof”**, waardoor men – in Jezus Naam – bergen kan verzetten. Het zaligmakend geloof is een onderdeel van **“de vrucht van de Geest”**. Dit kunnen we lezen in Galaten 5 vers 22:

“Maar de (eeuwig blijvende, Goddelijke) vrucht van de Geest¹⁵ is: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid (d.i. mildheid, vriendelijkheid), zelfbeheersing.”

Het woord **“geloof”** is in sommige Bijbelvertalingen verkeerd vertaald. Het Griekse woord voor **“geloof”** is **“pistis”**, en dit woord is door de vertalers van de Nieuwe Vertaling (waarmee de schrijver de NBG-vertaling bedoeld) vertaald als **“trouw”**, maar dit moet **“geloof”** zijn, want het woord dat (ook weer in de NBG-vertaling) in Hebrëen 11 vers 1a vertaald is met **“geloof”** – namelijk: **“Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt...”** – is ook van

¹¹ Zie noot 9.

¹² Zie noot 9.

¹³ Zie noot 2.

¹⁴ Spade Regen-opwekking = **De opwekking** NA de uitstorting van de Heilige Geest **in de eindtijd** – zie Joël 2:23b en 28-29. (noot – AK)

¹⁵ Zie noot 10.

datzelfde Griekse woord "pistis". Het woord "pistis" is daar dus wel als "geloof" vertaald, maar in Galaten 5 is dat woord in de NBG met "trouw" vertaald, en dat is (mijns inziens) fout.¹⁶

"Geloof" groeit mee als een onderdeel van "de vrucht van de Geest", net zoals dit gebeurt met de "liefde", met de "vrede", enz. Dikwijls is het geloof bij de mensen die pas tot de Heer komen nog klein, want een vrucht begint normaliter als iets heel kleins, en zo ook het "geloof" als onderdeel van "de vrucht van de Geest". Dit "geloof" zal, daar het 'het gezonde en Bijbelse geloof' is, **steeds toenemen**. Maar, om te kunnen arbeiden met 'wonderen en tekenen van de Heer' zal de Heer je **extra**, wonder-werkend geloof schenken, zodat je 'in het geloof van Jezus' staat. Je ontvangt dan dus een extra portie van dit "geloof", een gave van openbaring (d.i. een gave/gift waarbij je speciale, Goddelijke krachten en/of inzichten geopenbaard krijgt). Hierdoor wordt ons "geloof" veel sterker/krachtadiger dan gewoonlijk het geval zou zijn. En alleen dan kun je wonderen en tekenen verrichten in Jezus Naam. Want Jezus zegt Zelf, in Mattheüs 17 vers 20: "...Als u een geloof had als een mosterdzaad, u zou tot deze berg zeggen: Verplaats u van hier naar daar! En hij zou (van zijn plaats) gaan, en niets zou voor u onmogelijk zijn". Het geloof van Jezus is dan reëel in ons en dan kan die gave van de Geest werken, zodat Hij ook **IN en DOOR ons heen** wonderen en tekenen kan verrichten.

Een andere gave van wonderen en tekenen is "de gave van genezing of gezondmaking". Bij deze "gave van gezondmaking" zou je ook wel **de gave van uitwerping van duivelen** kunnen noemen, want ook dat is een vorm van gezondmaking. Als een duivel in een mens komt "wonen", dan is persoon BEZET, dat is: in bezit genomen, men wordt "gek", beter gezegd: geestesziek. Letterlijk: ziek van geest. Als een duivel van stomheid bezit van een mens neemt, dan kan die persoon niet meer praten. En dan kan die persoon wel weer gezond gemaakt worden, maar... ALLEEN door die duivel – in en door de Naam van Jezus – uit te werpen. Dan zal die mens weer op een normale manier kunnen gaan functioneren en ook weer "gewoon" (dat is: uit vrije "ongebonden" wil) kunnen kiezen voor de Heer.

En dan is daar ook nog **de gave van "werkingen van krachten"**, wat ook een gave van wonderen en tekenen is. Zoals gebeurde toen Jozua zei: "Zon, sta stil te Gibeon, en gij, maan, in het dal van Ajálon" (Joz. 10:12, SV). Dat was het resultaat van de gave van "werkingen van krachten". En ook de openbaring/opdracht van God aan Mozes, waardoor – door zijn handelen in gehoorzaamheid aan God – de zee zich doormidden splitte (zie Exod. 14:13-22), was ook een gave van deze "werkingen van krachten". De wetten van de natuur kunnen dan "gewoon" getrotseerd worden. Tijdens deze gaven van "werkingen van krachten" kunnen geweldige dingen geschieden, want, als de Geest van God dit nodig acht, dan doet Hij wonderen en tekenen waarbij er dingen gebeuren die normaal nooit kunnen gebeuren. **We ontvangen dus (Geestes)gaven: de één in mindere, de ander in meerdere mate, maar God geeft het al naar dat wij het nodig hebben, al naar gelang onze bediening.**

In Lukas 10 vers 19 zien wij dat de Here Jezus aan 70 discipelen (Geestes)gaven gaf. En, dat was nog vòòr Zijn kruisiging en hemelvaart:

"Zie, Ik geef u de macht om op slangen en scorpioenen te trappen en macht over alle kracht van de vijand; en niets zal u schade toebrengen."

Er staat geschreven: "**Macht over alle kracht van de vijand!**" Dus welke vijand ook, zijn/haar "kracht" wordt teniet gedaan door deze gave, door deze openbaring (namelijk door deze gave/gift waarbij je speciale, Goddelijke krachten en/of inzichten geopenbaard krijgt). De Geest van God werkt dan door ons heen in **Zijn ALmacht**. Hij vernietigt dan de krachten van satan. Maar... ook elke tegenwerkende "kracht" in mensen moet worden bestraft/vernietigd (dus: de satanische kracht of invloed in die mens bestraffen/vernietigen, NIET de mens die door satan gebruikt wordt). Dit is iets wat ten tijde van de eerste christenen/Gemeenten duidelijk naar voren werd gebracht en dit zal in de eindtijd hoe langer hoe sterker geopenbaard (d.i. waarneembaar) worden. En uiteindelijk zullen deze werken – vooral door degenen die God daartoe, met Zijn (Geestes)gaven, geroepen heeft – deze (satanische) machten teniet doen. Want er worden bepaalde christenen voor deze taak geroepen, christenen die Hij deze (Geestes)gave speciaal zal geven, de één in mindere, de ander in meerdere mate. Dit kunnen we ook lezen in Obadja vers 21:

"Verlossers (namelijk: christenen die anderen – in Jezus Naam – verlossen uit de macht van satan) zullen de berg Sion opgaan om het bergland van Ezau (beeld van de vleselijke christenen) te oordelen, en het koningschap zal van de HERE zijn."

Er staat geschreven: "**verlossers**" (meervoud). Het zijn christenen die – in en door Gods kracht – de medemens (kunnen) verlossen van geestelijke bezetenheden. Deze christenen hebben speciaal "krachten" gekregen om de satan en al zijn duivelse macht te vernietigen (zie noot¹⁷). Velen krijgen die gave, maar zij in het bijzonder. De toebedeling is verschillend, al naar de wijsheid van de Geest, de één ontvangt meer dan de ander, dat is nou eenmaal zo. Bij de één zal/kan de Geest van God Zich meer (kunnen) openbaren dan bij de ander. Maar door deze "krachten" zal de macht van satan moeten wijken, door het woord dat ze spreken **in de Naam van Jezus**.

En dan staat er ook nog geschreven: "**Om het bergland van Ezau te oordelen**" (HSV) of "**om Ezau's gebergte te richten**" (SV). We weten uit de Bijbel dat Ezau de eerste zoon van Izaak was. Ezau en Jakob waren de twee zonen van Izaak. Izaak is het type/beeld van Jezus. Zoals Abraham het type/beeld is van de Vader, zo is Izaak het type/beeld van de Zoon en Jakob dat van de Heilige Geest. Daarom moest Izaak – als type/beeld van Jezus – ook geofferd worden. Abraham kreeg van God de opdracht om zijn zoon, Izaak, te offeren (zie Gen. 22:2), maar toen

¹⁶ In de Nieuwe Bijbelvertaling (afgekort: de NBV), een nieuwere vertaling, uitgegeven door "Het Nederlands Bijbel Genootschap" (de NBG) is het woord "pistis" wel weer met "geloof" vertaald. (noot – AK)

¹⁷ Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studie: "**De overwinnaars; over (de macht van) zonde en satan in de eindtijd**" van E. van den Worm. (noot –AK)

heeft de Heer hem tegengehouden (zie Gen. 22:10-12), het moest namelijk "slechts" symbolisch geschieden (zie Gen. 22:13-14), want het leven van Izaak moest het leven van de Zoon van God UITBEELDEN.

En de Zoon, Jezus, heeft – geestelijk gezien – twee soorten kinderen: Ezau's en Jakobs. Ezau's zijn christenen die aardsgericht zijn. Die hebben een horizontale levensvisie. Ze bidden om een goede betrekking, om een lieve vrouw, om een huis, om een mooie auto, om "een droom-dit en een droom-dat", alles wat dit aardse leven betreft. En als ze dat dan (ver)krijgen, dan voelen zij zich rijk gezegend. Dit zijn de zgn. "Ezau-christenen". Maar Jakob verkoos het eerstgeboorterecht. Dit verkoos hij meer dan wat ook, terwijl Ezau, als eerstgeborene (!), liever wilde jagen en lekker eten, enzovoorts. Maar Jakob verkoos de geestelijke dingen, de dingen van God. Daarom moet het leven van de zgn. Ezau-christenen "gericht" worden, dat is: gebracht worden tot **het JUISTE geestelijke inzicht**. Dan krijg je dat die "Ezau-christenen" óók het (hemelsgerichte) Koninkrijk van God in hun hart ontvangen, **door toedoen van deze verlossers**. Zij verlossen (of: bevrijden) de "Ezau-christenen" van deze aardsgerichtheid, van hun gebondenheid aan aardse goederen en/of verlangens.

Deze gave van "krachten" doorkruisen dus de wetten van de natuur, zoals het stillen van de storm door Jezus (zie Luk. 8:24) en het banen van een weg door de Rode zee (zie Exod. 14:21-22), zoals Mozes – in opdracht van God – moest doen.

Gebedsgaven

Ten slotte zijn er ook de gebedsgaven, onder andere de **gebedstaal** (de zgn. "tongentaal") en "**het onderscheiden van geesten**"; dit is het – in/door het gebed – (kunnen) ONDERSCHIEDEN van de dingen van God en die van satan. In/door het gebedsleven worden die verschillen gezien. Deze "gebedsbediening" wordt niet (letterlijk) gezien, maar is een enorme bediening, want dan **dringt** Gods Geest ons tot VOORBIDDING voor Zijn volk, voor een zekere stad of een zeker land.

We hebben nog andere verzen aangaande de (Geestes)gaven te lezen.

"Hebben zij soms allen genadegaven van genezingen? Spreken zij soms allen in (vreemde of soorten van) talen (zie 1 Kor. 14:2-5, de zgn. "tongentaal")? Zijn zij soms allen uitleggers (van deze "tongentaal")? Streef (SV: ijver) dus naar de beste genadegaven. En ik wijs u een weg die dit alles nog overtreft (SV: die nog uitnemender is)." (1 Kor. 12:30-31)

Dus niet alle christenen ontvangen de "genadegaven van genezingen", niet allen kunnen mensen gezondmaken. Niet iedereen spreekt "in tongen" (de zgn. "tongentaal"). Je kunt Gods Geest, de Heilige Geest, ontvangen hebben en toch niet "in tongen" spreken. Je kunt "in tongen" spreken en het gesprokene toch niet kunnen uitleggen. We lezen ook dat we naar deze (Geestes)gaven moeten "ijveren", ernaar moeten "streven", en... erom moeten bidden. We moeten vragen: "Heer gebruik mij, a.u.b.". En het gaat daarbij dus niet om ons, maar om **anderen die gered moeten worden**, die de betuiging van (of de bekendmaking met) het Woord van God nodig hebben, en dit alles moet gebeuren in en door de kracht van de Heilige Geest. Door openbaringen van de verschillende (Geestes)gaven, door de gaven van het woord, door de uitleg en onderwijzing van de Bijbel, door de prediking, door betuigingen/getuigenissen en door krachten van wonderen en tekenen, waardoor de mensen versted staan en (gaan) "zien/ervaren" dat Jezus leeft, dat Hij inderdaad degene is Die Hij gezegd heeft te zijn in Zijn Woord: **onze Heer en Heiland**.

We hebben 'het werken voor de Heer', namelijk het uitgezonden worden, al behandeld en ook dat die uitzending ook een kwestie is van **Zijn** keuze.

Maar, wat wij ALLEMAAL moeten doen is in-der-daad **getuigen in onze omgeving**. Als wij in de gelegenheid zijn en door de Geest worden gedrongen tot een getuigenis, dan moeten wij ook echt getuigen van onze Heer en Heiland aan onze naaste. En ook dit getuigen is weer afhankelijk van de leiding van de Geest. Want getuigen is niet iets wat wij 'te pas en te onpas' kunnen doen, maar **het moet geschieden door de leiding van de Geest**, want als onze naaste er nog niet rijp voor is, dan bewerk je juist het tegendeel van wat je wilt bereiken. Bijvoorbeeld: Als je eigen kinderen ongelovig of ongehoorzaam aan God zijn, en je blijft ze dat maar te kennen geven of "inwrijven", dan krijgen ze er uiteindelijk een (grote) aversie tegen, en dan worden ze niet alleen 'kotsmisselijk' van het geloof, maar ook van jouzelf. Maar... als de tijd echter – door Gods Geest en ons gebed daartoe – is voorbereid, dan gaan ze ervoor openstaan en/of dan komt er een verlangen in hun hart om er (meer) over te horen. Dan krijg je, dat de Geest van God door ons heen kan werken en dan kan ons getuigenis doel treffen. Dit geschiedt dus door de gave of openbaring van Gods Geest door ons heen.

Er zijn echter nog vele andere (Geestes)gaven die hier, in 1 Korinthe 12, niet genoemd zijn: Onder andere de gaven van visioenen en/of dromen. Ook de verschillende bedieningen zijn veelvuldig. Er zijn er vijf genoemd in Efeze 4 vers 11, vijf hoofdbedieningen, maar er zijn ook nog andere bedieningen, zoals onder andere de bediening van "hulpverlening" in de Gemeente. Zie 1 Korinthe 12 vers 28:

"God nu heeft sommigen in de gemeente een plaats gegeven: ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, vervolgens krachten, daarna genadegaven van genezingen, vormen van hulpverlening, bestuurlijke gaven, allerlei talen (letterlijk: soorten van talen)."

Hier zien we alweer enkele andere bedieningen genoemd dan die vijf uit Efeze 4 vers 11. Maar de bediening van 'een (waarachtig) getuige zijn', geldt voor iedereen. Het "getuigen" is ook een soort bediening van de Geest van God, want je dient de Geest ten aanzien van anderen. En **het persoonlijk getuigen en/of een persoonlijk getuigenis is de beste wijze van het doorgeven van het Evangelie**, een getuigenis 'van mond tot mond', van persoon tot persoon. Op deze wijze, door de ander te vertellen wat Jezus voor ons heeft gedaan en/of voor ons betekent, zijn vele opwekkingen begonnen, doordat de ander dan tot erkenstenis van de waarheid komt door ons getuigenis.

De grote opwekking, onder leiding van Yonggi Cho, in Korea is begonnen door het **PERSOONLIJKE** getuigenis. Gelovige vrouwen getuigden aan anderen in hun (huis)samenkomsten. Die (pasbekeerde) vrouwen vertelden het weer aan hun mannen, wanneer die thuiskwamen van hun werk. Zo zien we dus hoe een heleboel verschillende werkingen, gaven van de Geest van God, door ons heen kunnen werken. **(Goddelijke) Bedieningen zijn dus krachten van de Heilige Geest door ons heen om de ander te bereiken, om de ander over Jezus vertellen en het Woord van God te brengen.**

V

Gaven van de Geest zonder de Vrucht van de Geest¹⁸ zijn geen garantie voor onze PERSOONLIJKE zaligheid.

De liefde van God, die NIEUWE NATUUR, is eeuwig. Dat lezen wij ook in 1 Korinthe 13 vers 8-10:

"De liefde (van God in ons) vergaat nooit. Wat dan profetieën betreft, zij zullen tenietgedaan worden, wat talen betreft, zij zullen ophouden, wat kennis betreft, zij zal tenietgedaan worden. Want wij kennen ten dele en wij profeteren ten dele, maar wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, zal wat ten dele is, tenietgedaan worden."

"De liefde vergaat nooit." In de letterlijke vertaling staat: "Faalt nooit." Het is dus niet: "Vergaat nooit, maar **faalt nooit!**" Die liefde van God zal altijd Zijn doel treffen. Al het andere – zoals "profetieën, talen, kennis" – zijn dingen die nu nog nodig zijn in 'de arbeid voor God', dingen die nu – als het goed is – nog functioneren, maar "*wanneer het volmaakte zal gekomen zijn*", zal dat verdwijnen. De (Geestes)gaven zijn namelijk niet meer nodig als wij in Gods Koninkrijk zijn, want dan zien en leven wij in Zijn werkelijkheid en dan zien wij de realiteit van Gods Koninkrijk. En als wij in Gods Koninkrijk zijn en het ERVAREN dan hebben wij de tijdelijke dingen niet meer nodig. Net zoals een kind, dat volwassen wordt: Het kinderlijke verdwijnt. Als het kind echter, qua leeftijd, volwassen is geworden en toch kinderlijk blijft doen, dan is hij of zij kinds. Een normale volwassene is niet kinderlijk, maar als iemand dat wel is/blijft, dan is die kinds en dus, geestelijk gezien, niet normaal. Maar een volwassene doet anders, handelt anders dan een kind. En zo is het ook met de geestelijke dingen. We moeten als volwassene wel "*als de kinderen*" worden (zie o.a. Matth. 18:3, 1 Kor. 14:20), maar dat is wat anders dan 'kinds zijn', want dat is een mentale ziekte.

Gaven alleen, zonder deze Goddelijke liefde, garanderen NIET onze eeuwige zaligheid. Wanneer wij denken dat wij er al zijn, omdat wij "in tongen" spreken of andere (Geestes)gaven "bezitten", dan hebben wij dat mis. Laten wij Mattheüs 7 vers 22-23 lezen:

*"Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; **ga weg van Mij, u die de wetteloosheid (SV: de ongerechtigheid) werkt!**"*

Het gaat hierboven over bedieningen waarbij je, als het ware, verstelt staat: "Demonen uitgedreven, krachten gedaan, geprofeteerd" en vele andere bijzondere dingen gedaan. Krachten van de Heilige Geest, openbaringen van de Geest van God, door mensen heen, terwijl **hun eigen hart** gesloten blijft voor de INNERLIJKE werkingen van Diezelfde Geest. U kunt dus gezalfd zijn door de Geest van God, terwijl u Hem niet toelaat in uw EIGEN hart. Als je die (Geestes)gaven ontvangen hebt kun je ontrouw zijn/worden, maar die gaven blijven. Gods Geest gebruikt je, Hij blijft door je heen werken. Als je zondigt, blijft Hij werken, en de tongentaal (als voorbeeld) blijft.

Zo was er iemand in Indië (het huidige Indonesië), die verliefd werd op een zangkoormeisje terwijl hij getrouwd was. Hij verliet zijn vrouw en trouwde met haar. En hij zei: "Het mag van de Heer, want ik spreek nog in tongen". Dit is dus een voorbeeld van bovengenoemde "werken van wetteloosheid of ongerechtigheid". Hij sprak dus nog "in tongen", maar, zoals in 1 Korinthe 13 staat, al spreek je nog zoveel "in tongen", maar als je hart niet VERNIEUWD is, en je **de (goddelijke) vrucht van de liefde** niet in je hart hebt, dan ben je – geestelijk gezien – niets.

Zo kan het ook zijn als je "de gave van kennis" hebt: Je bent bijvoorbeeld een Bijbelleraar die, van kaft tot kaft, alles – door de Geest van God – kan verklaren en je draagt kennis van de wil van Gods Geest, maar... als je zelf niet ONDERWORPEN BENT aan de Geest van God, maar aan je eigen (zondige) vlees/verlangens, dan ben je ook niets en dan kun je toch verloren gaan.

Paulus zei niet voor niets in 1 Korinthe 9 vers 26-27:

*"Ik loop daarom niet zonder duidelijk doel en ik vecht zó met de vuist dat ik niet maar wat in de lucht sla. Maar ik oefen mijn lichaam op harde wijze (SV: ik bedwing mijn lichaam) en maak het dienstbaar, opdat ik niet misschien, na anderen gepredikt te hebben, **zelf verwerpelijk blijf.**"*

De apostel Paulus heeft "*anderen gepredikt*", en dan zegt hij dat hij moet oppassen dat hij niet zelf, in Gods ogen, VERWERPELIJK wordt, door in zonde te vervallen. Vooral in deze eindtijd moeten wij heel goed uitkijken/oppassen, want de satan gaat nu rond "*als een brullende leeuw*" op zoek naar christenen die hij "*zou kunnen verslinden*" (zie 1 Petr. 5:8). Denk eraan, satan heeft de Gemeente (en dus de christenen) de totale oorlog verklaard. Met alle middelen die hij heeft wil hij de Gemeente (en dus de christenen) vernietigen. Satan wil de christenen vernietigen, vooral de oprechte christenen. Je hoort en ziet tegenwoordig maar al te vaak hoeveel rare dingen er kunnen gebeuren. We horen van 'bekende' voorgangers die overspel plegen en van TV-dominee's (vooral in Amerika) die overspel plegen, maar ook hier in Holland horen we verhalen over dit soort dingen. En dit geldt zeker niet een enkeling, maar het komt – helaas – (te) vaak voor.

¹⁸ Zie noot 10.

Satan gaat dus rond “als een brullende leeuw”. Hij probeert een ieder, vooral oprechte kinderen van God, in verleiding en tot zonde te brengen, zodat ze vallen. En dat kan ook ons gebeuren als we niet op onze hoede zijn en blijven. We moeten dus WAAKZAAM ZIJN en de vijand (satan) goed in de gaten houden, helemaal in deze eindtijd. Daarvandaan dat de Heer in deze eindtijd ook een bijzondere zalving geeft aan de Zijnen. Een 100% zalving. Een VOLMAAKTE zalving!

VI De eindtijd-zalving

God wil namelijk WONEN in ons (als “vat”, als geestelijke tempel – zie noot¹⁹), met de volmaakte kracht van Zijn (Heilige) Geest. Juist omdat er, door satan, een totale oorlog wordt verklaard aan de Gemeente (en dus aan de christenen), moet er ook – door de Geest van God, werkend IN en DOOR de christenen – aan satan de (totale) oorlog verklaard worden. Er komt dus in de eindtijd een geweldige strijd/oorlog van satan en de zijnen, terwijl er tegelijkertijd een enorme kracht van God en de Zijnen gaat werken, waarover we kunnen lezen in Openbaring 12 vers 7-11:

“Toen brak er oorlog uit in de hemel: Michaël (beeld van Jezus, zoals ook in Dan. 12:1, in Joz. 5:13-15 en in Jud. 9) en Zijn engelen (Zijn ware dienstknechten) voerden oorlog tegen de draak (d.i. satan), ook de draak en zijn engelen (de onwaarachtige dienstknechten in de Gemeente) voerden oorlog. Maar zij waren niet sterk genoeg en hun plaats werd in de hemel (d.i. het Koninkrijk der hemelen op aarde, namelijk: de Gemeente/Kerk) niet meer gevonden. En de grote draak werd (in de wereld en het ongeheilgde deel van de Gemeente) neergeworpen, namelijk de oude slang, die duivel en de satan genoemd wordt, die de hele wereld misleidt. Hij werd neergeworpen op de aarde en zijn engelen werden met hem neergeworpen. En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is gekomen de zaligheid, de kracht en het koninkrijk van onze God en de macht van Zijn Christus (nu is waarachtige reinheid aangebracht in de Gemeente), want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is neergeworpen. En zij hebben hem (satan en zijn zondemacht) overwonnen door (hun geloof en reiniging in) het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun (zondig) leven niet liefgehad, tot in de dood (zodat ze bereid waren om geheel – naar lichaam, ziel en geest – aan de zonde af te sterven).”

Hier lezen wij over “oorlog in de hemel”. En, zoals u waarschijnlijk ook wel zult snappen, de hemel – waar God woont en troont – kent geen oorlog, want daar is rust, daar is **eeuwige rust bij God**. Maar wellicht vraagt u zich af, in welke hemel er dan WEL strijd gevoerd wordt? Nu, dat is in die “hemel” hier op aarde, namelijk in de harten van de hemelburgers, die het Lichaam van Christus hier op aarde zijn. In Filippenzen 3 vers 20 staat er geschreven dat wij worden geacht om te “wandelen als burgers van het Rijk der hemelen”. Wij behoren dus “als burgers van het Rijk der hemelen” in die “hemel” – dat is: in de hemelse heerlijkheid en waarheid – te wandelen. Dus, **als wij – geestelijk gezien – een gezond christen zijn, dan hebben wij een hart dat “in de hemel wandelt”, wij “wandelen” dan met de Heer. Dan AANBIDDEN wij Hem, WANDELEN wij met Hem, SPREKEN wij met Hem en hebben (persoonlijk) CONTACT met Hem**. Dit kunnen wij ook lezen in Hebreeën 12 vers 22-24:

“Maar u bent toegetreten tot de berg Sion en tot de stad van de levende God, tot het hemelse Jeruzalem en tot tienduizendtallen van engelen, tot een feestelijke vergadering en de gemeente van de eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God, de Rechter over allen, en tot de geesten van de rechtvaardigen, die tot volmaaktheid zijn gekomen, en tot de Middelaar van het nieuwe verbond (SV: het Nieuwe Testament), Jezus, en tot het bloed van de besprenkeling, dat van betere dingen spreekt dan dat van Abel.”

Wij wandelen, reeds hier op aarde – in de geest – tussen “de geesten van de rechtvaardigen, die tot VOLMAAKTHEID zijn gekomen” en bij God en Jezus, “de Middelaar van het nieuwe verbond (of Testament)”, al mogen wij GEEN relatie onderhouden met de geesten van onze gestorven geliefden en/of andere gestorven rechtvaardigen. De “hemel” die hierboven (in Openb. 12:7) bedoeld wordt, is dus “de hemel” in ons hart. Het is deze “hemel” die hier aangevallen wordt door satan. Want de draak en zijn engelen voeren ook strijd om “die hemel in ons” te vernietigen. En die “hemel” van de christenen wordt inderdaad telkens weer door satan belaagd. Want als wij de Gemeente aanzien, dan zien wij oprechte christenen telkens weer zondigen, telkens weer vallen in verkeerdheden en dus naar satan luisteren.

En, zoals in 1 Johannes 3 vers 8 geschreven staat, “**Wie de zonde doet, is uit de duivel**” (d.i. die zondigt door de invloed van de satan in zijn/haar hart en leven), en dit komt doordat satan ons zondige gedachten te binnen brengt en als wij die zondige gedachten op ons in laten werken (inplaatst van de satan te gebieden om – in de Naam van Jezus – te verdwijnen), dan kunnen die zondige gedachten wortel schieten. Satan kan ook via andere mensen op ons inwerken en als je dat opvolgt, dan ben je in feite een vazal²⁰ geworden van de boze (d.i. satan). Dit gebeurt vaak heel subtiel, je hebt dat nauwelijks door. En als je het dan ontdekt, dan heb je er spijt van. In elk geval blijkt dus dat die “hemel” in ons (vaak) besmeurd is en de Heer wil die besmeuring eruit halen; UIT ons denken, UIT het leven van al die hemelburgers op aarde (wij moeten immers “zonder smet of rimpel... heilig en smetteloos” worden – zie Ef. 5:27). De Gemeenteleden/christenen moeten dus bevrijd worden van deze besmeuring van satan, opdat zij – geestelijk gezien – GEZOND worden. DAAR is dus die geestelijke oorlogsvoering voor. Die oorlog is dus nodig

¹⁹ Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studie: “**Geroepen om te worden gemaakt tot Gods doel met de mens: een eeuwige, heilige tempel van onze almachtige God en Vader**” van E. van den Worm. (noot – AK)

²⁰ Vazal = Letterlijk: iemand die zich onder de bescherming van een machtig heer of mens stelt, aan wie hij als tegenprestatie diensten bewijst. Het betekent echter ook: **iemand die in gebonden afhankelijkheid leeft**. (noot – AK)

om de Gemeente(leden) te zuiveren van ALLE zonden, om de Gemeente te zuiveren van verkeerde leringen/onderwijzingen, en te zuiveren van de beperkingen die zij heeft leren aanleggen aangaande Gods Woord. Deze dingen moeten dus weg uit de Gemeente, en daar is die geestelijke oorlogsvoering voor nodig, om eerst **die Gemeente te herstellen**.

En de satan zal nog veel meer (nare/boze) dingen doen. We lezen onder andere in Mattheüs 24 wat hij gaat doen. Hij wil ons van de wijs brengen door ons in hele moeilijke omstandigheden te brengen. Zoals Mattheüs (in vers 6a) zegt: *“Oorlogen en geruchten van oorlogen”*. Er zal steeds meer druk van buiten komen en moeilijke omstandigheden die satan creëert, zoals ziekten enzovoorts, die hij in het leven brengt van mensen, ook in het leven van christenen. We weten dat satan er alles aan zal doen om onze omstandigheden zo te manipuleren dat we, bijvoorbeeld, stress krijgen en/of in benauwdheden of narigheden komen en/of in twijfel geraken of God wel echt bestaat (vooral als er veel ellende over ons heen komt). En dit is zijn *“oorlog”*, zijn geestelijke oorlogsvoering, en die brengt hij dus met al zijn engelen (demonen, en ongelovigen, maar ook ONwaarachtige dienstknechten in de Gemeente) voort. Maar wij moeten hier – in geloof en in de Naam van Jezus – tegenin gaan. Dus: niet blikken op de omstandigheden, niet blikken op de macht van de boze (satan), maar volledig vertrouwen op de Almacht van God.

We moeten WETEN dat, welke nare/pijnlijke ervaring(en) we ook hebben, God ons heeft beloofd dat als we Hem werkelijk liefhebben **“alle dingen (dus ook die nare/pijnlijke ervaringen) meewerken ten goede”** (zie Rom. 8:28). Want er is altijd een (geestelijke) vordering als we – te allen tijde – blijven blikken op Jezus, in Hem blijven geloven en in de rust van Hem zijn en blijven. Als we in Zijn rust zijn en blijven, en er komen moeilijke omstandigheden op ons levenspad, dan zullen die omstandigheden *“meewerken ten goede”*. Zelfs die moeilijke omstandigheden, zelfs die pijnlijke tegenslagen werken mede ten goede voor hen die God oprecht liefhebben en *“die naar Zijn voornemen geroepen zijn”* (zie Rom. 8:28).

Als we alleen maar, vanuit de natuurlijke mens, in God geloven, dan komt er bij moeite en strijd vaak een verharding van het hart, van het innerlijk. Dan wordt er vaak gezegd: Is dat nu een God van liefde, Die mij in zulke moeilijke omstandigheden als deze brengt? Maar als we Hem WAARLIJK liefhebben, dan aanvaarden we die moeilijke omstandigheden. Want we accepteert dan Zijn woord en kunt dan, in geloof en vertrouwen, zeggen: Ook dit werkt mede ten goede voor mij. Welke tegenslag ook, het zal *“meewerken ten goede”*, want dat zegt Hij immers in Zijn Woord, **omdat het ons dichter tot Hem zal brengen** en ook dichter bij ons eindpunt. Want we moeten goed beseffen: De Here is van plan om ons tot Zijn tempel te maken, tot een HEILIGE tempel.²¹ De Geest van God wil namelijk in ons WONEN en Hij (d.i. Gods Geest) wil vorderingen maken in de (geestelijke) groei van ons als “tempel”, zodat wij waarlijk een “tempel zijn/worden” voor de Heer. Hij wil dat wij GEREED zijn/worden voor Zijn INWONING. En die tempel waarin Hij wil “wonen en tronen” moet bestaan uit: **onze geest, ziel èn lichaam**. Hij wil dus niet alleen maar in ons lichaam wonen, maar **WONEN in onze geest, ziel èn lichaam**. En geheel ons leven, dus ook de ziel, moet worden bewerkt, zodat wij een hemelse ziel krijgen, waardoor wij niet meer aardsgericht zijn, maar hemels-gericht zijn/worden. En onze geest moet helemaal gedrenkt zijn/worden door de Geest van God. Dus, al die nare dingen in ons leven – de tegenslagen, de moeilijke of pijnlijke ervaringen – brengen ons alleen maar dichter tot het doel, tenminste als we Hem waarlijk liefhebben, en dus is er alleen maar GEESTELIJKE WINST te behalen! Als we Jezus waarlijk liefhebben en op Hem blijven blikken, dan winnen we altijd! Satan kan dan doen/proberen wat hij wil, maar hij zal (onbedoeld en tegen zijn wil in) meewerken aan onze geestelijke volmaking! Satan werkt dus (onbedoeld en tegen zijn wil in) mee, zodat wij dichter en dichter komen bij God en dichter bij het doel van die volmaakte en heilige tempel, waarin Hij wonen wil en wonen gaat.²² En in de eindtijd wil Gods Geest in ons wonen **met grote kracht**, namelijk: met Zijn almacht (zie Ef. 3:19b). En als Gods Geest met Zijn almacht in ons woont, dan wordt satan in die *“hemel”* van de OPRECHTE christenen, niet meer gevonden. En dan komt daar dus een absolute ervaring van HEILIGHEID bij deze oprechte christenen, reden waarom satan niet meer in die *“hemel”* wordt gevonden. Hij kan in die harten en levens namelijk niet meer werken, omdat het “oude leven” in die harten voor 100% is gekruisigd door de Geest van God. Zij zijn dan HELEMAAL, voor 100%, aan de zonde afgestorven **door de louterende werkingen van Gods Geest**.

“Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het kruishout, opdat wij, voor de zonden dood (SV: aan de zonden afgestorven zijnde), voor de gerechtigheid zouden leven. Door Zijn striemen bent u genezen.” (1 Petr. 2:24)

Als wij **“voor de zonden dood of aan de zonden afgestorven zijn”** en “voor de gerechtigheid leven”, dan kan satan ons niet meer bij God aanklagen, omdat hij dan uit ons leven – dat is: uit ons hart, uit onze gedachten, uit onze handel en wandel etc. – is verwijderd. Als die (satanische) zondemacht uit het oprechte christenhart is gegooid, dan krijgt u dus dat satan diegene **niet meer aanklagen KAN**.

Wanneer satan echter uit die *“hemel”* (van die geheiligde christenen) wordt geworpen, dan wordt hij *“op de aarde”* (d.i. in de wereld en het ongeheiligde deel van de Gemeente) geworpen, met andere woorden: De gelovigen/christenen die NIET “in die hemel van God wonen”, die niet werken en die niet wandelen “in die hemel van God”, die krijgen het straks, in de grote verdrukking, heel moeilijk. Terwijl de oprechte christenen, die werkelijk komen tot deze gereinigde (en dus “hemelse”) staat, straks de Bruid van Christus²³ worden. Zonder *“vlek of rimpel... heilig en onberispelijk”* zijn ze, staat er in Efeze 5 vers 27 (van de Statenvertaling) geschreven. Zij zijn dan – door de inwerking van Gods Geest – ONBERISPELIJK gemaakt, omdat de satan dan helemaal uit hun hart is verdreven, zelfs uit hun denken (d.i. uit hun gedachtenwereld).

²¹ Zie noot 19.

²² Zie noot 19.

²³ Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studie: *“Er komt spoedig een Goddelijke Bruiloft hier op aarde”* van E. van den Worm. (noot – AK)

Maar wee de gelovigen/christenen die niet ZONDER “vlek of rimpel... heilig en onberispelijk” zijn, die nog aardsgericht ‘handelen en wandelen’. Want dan kan (en zal) satan je wel degelijk aanklagen en te pakken nemen. Wat hij overigens straks, in de grote verdrukking, ook zeker zal doen. Want in Openbaring 12 vers 17 staat geschreven dat de overigen van haar zaad – dat zijn de overige gelovigen/christenen die NIET bij de wegname (en bewaring) van de Bruid zullen zijn – tijdens de grote verdrukking, door satan/de antichrist, worden vervolgd **tot de dood toe**. Hij zal ze allemaal uitmoorden. In Openbaring 20 vers 4 staat dat ze “onthoofd” zullen worden.

Maar de christenen die waarlijk – reeds **hier op aarde** – in “de hemel van God” wandelen, die gereinigd zijn (d.i. voor 100% aan de zonde afgestorven), die kan de satan niet meer pakken, want zij, de Bruid/Vrouw van Christus, wordt weggevoerd naar de woestijn (zie Openb. 12:6 en 14) en wordt daar bewaard voor de verschrikkingen van de grote verdrukking.

Ook de “mannelijke zoon”, zijnde de 144.000²⁴ – die de Bruid/Vrouw (de Bruid wordt immers NA haar huwelijk met Christus **de Vrouw genaamd**) zal baren²⁵ (zie Openb. 12:5) – kan satan niet meer te pakken krijgen, want die wordt weggerukt naar de troon van God.

Dus als je, als christen, NIET bij de WEGname²⁶ (en bewaring) van de Bruid geraakt, maar in de grote verdrukking terechtkomt, dan betekent dat, dat je – geestelijk gezien – nog niet klaar bent. Dan heb je die “hemel” in je hart nog niet (volkomen) gezuiverd, nog niet rein genoeg laten maken door de Geest van God. En als je dan in de grote verdrukking – in opdracht van satan/de antichrist sterft – en wel door onthoofding (zie Openb. 20:4) – omdat je blijft getuigen van Jezus en het Woord van God en tevens het merkteken van het beest weigert, dan ben je wel behouden, je geest is behouden, maar je wordt dus wel op brute wijze door de satan/de antichrist gedood.

Maar God wil niet dat wij in de grote verdrukking terechtkomen (en daar gedood worden). Hij wil dat wij – nu reeds – getuigen IN en DOOR de kracht van de Heilige Geest. Want in Efeze 6 vers 13b staat: zodat u “...na **alles gedaan te hebben, stand kunt houden**”, zodat je ALLES kunt doen, **wat God je te doen geeft in deze eindtijd**. Daarvandaan dat het nodig is, dat die “hemel” van ons hart en van ons denken gereinigd wordt, en dat zal bij velen pas gebeuren tijdens deze grote strijd/oorlog van ‘God en de Zijnen’ tegen ‘satan en de zijnen’ (zie Openb. 12:7-11).

Het Woord van God zal in de eindtijd ook bikkelhard zijn ten aanzien van alle zonden en ongerechtigheden in de Gemeente/Kerk²⁷ en in de levens van christenen, zoals wij ook kunnen lezen in Johannes 3 vers 36:

"Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven; maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem."

Wat voor zin heeft het geloofsleven, een leven als christen, als je in de zonde wilt blijven leven. Je moet VRIJ zijn/worden van de zonde. Vrijgemaakt zijn/worden van de satanische macht van de zonde. De zonde mag niet meer heersen in het hart en leven van een (ware) christen. Daarom moeten we deel hebben/krijgen aan de DOOD en OPSTANDING van Jezus. “Want als wij met Hem één plant zijn geworden, gelijkgemaakt aan Hem in Zijn dood (door ons afsterven aan de zonde), dan zullen wij ook aan Hem gelijk zijn in Zijn opstanding (en leven in en door Zijn opstandingskracht)” (zie Rom. 6:5). Wij moeten dus WILLEN AFSTERVEN aan alle (satanische) macht van de zonde in ons: afsterven aan onze zondige gedachten, onze zondige begeerten en aan ons zondig hart. We moeten alle verkeerde gedachten onmiddellijk onder Zijn bloed leggen, en onmiddellijk uit ons denken verbannen, er geen deel (meer) aan willen hebben (zie 2 Kor. 10:5). Wij moeten de satan niet meer toelaten in onze innerlijke en uiterlijke mens, en vooral ook strijdvaardig zijn en blijven ten aanzien van satan. En dit moeten wij ook betuigen/bekendmaken aan anderen, zodat ook anderen tot de ontdekking komen waar ze op moeten letten. Want het zondige denken wordt meestal helemaal niet onderkend. Sommige mensen zeggen bij verkeerde gedachten: Dat is niet (zo) erg, want ik heb het alleen maar gedacht, ik heb niets gedaan. Maar als je het al bedacht hebt, dan heb je al gezondigd bij God (zie Matth. 5:28 en ook 18:9). Daarom moeten we satan ook – in en door de Naam van Jezus – uit ons denken/onze gedachten bannen. Hij mag er niet meer binnenkomen.

En de omstandigheden, nogmaals, al zijn ze nog zo beroerd, als je God waarlijk liefhebt, dan werken ze mee ten goede (zie Rom. 8:28). God belooft het. Het zal ons dichter bij de Heer brengen.

Het is dus een geestelijke oorlogsvoering. En als je – in en door de Naam van Jezus – deze strijd wint, dan krijg je dat God, als je helemaal gereinigd bent, in ons gaat WONEN. Dan komt God **met al Zijn kracht** in ons WONEN.

²⁴ Voor **meer over deze mannelijke zoon (de 144.000)**, zie – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studie: “**Gij, volk van Israël, ontwaak !**” van E. van den Worm. (noot – AK)

²⁵ **lets meer over de betekenis van “de mannelijke zoon”:**

Jezus komt als BRUIDEGOM voor Zijn – reeds op deze aarde – gereinigde Bruid. De Bruiloft van het Lam is dan een feit en **Zijn Vrouw** (voorheen genaamd de Bruid) **wordt dan** (nadat de Bruiloft heeft plaatsgevonden) **zwanger** (zie Openb. 12:2) **van de geestelijke zonen, de 144.000 (die – in geestelijke zin – “uit haar voortkomen”** door de VOLLE INWONING en WERKING van de Heilige Geest) **vanwege de gemeenschap (in de geest) met haar Bruidegom**. In het natuurlijke leven wordt – na gemeenschap, bevruchting en geboorte – een baby zichtbaar, na 9 maanden verborgen te zijn geweest in de moederschoot. Hier – in geestelijk opzicht – is de mannelijke zoon ook eerst “verborgen” aanwezig in het Lichaam van de Bruid/Bruids-gemeente (want “de mannelijke zoon” is reeds onder hen), maar **opeens**, net als bij een natuurlijke geboorte, **wordt deze zoon OPENBAAR** (d.i. **het openbaar worden van de zonen Gods** – zie Rom. 8:18-19). Het is dus niet “de geboorte van een zoon” die – in geestelijke zin – nog moet groeien, maar deze zoon wordt openbaar (d.i. manifesteert zich) **in de status van “een VOLWASSEN (d.i. VOLMAAKTE) zoon”**. Deze zoon (de 144.000) zijn dan gekomen tot “de maat van de grootte van de volheid van Christus” (zie Ef. 4:13). (noot – AK)

²⁶ Zie eventueel op onze website de studie: “**Een ANDER geluid – Is de visie aangaande de zgn. OPNAME wel juist ?**” van A. Klein. (noot – AK)

²⁷ Zie eventueel op onze website de studie: “**God gaat in de eindtijd de Gemeente/Kerk en de wereld schudden**” van E. van den Worm. (noot – AK)

Hij gaat in ons **WONEN met Zijn almacht**, dat is: met al die grote gaven van de Almachtige Geest van God. In de eindtijd krijgen wij dus dat **God in Zijn volheid** in ons gaat **WONEN**. Kunt u zich dat indenken? Maar dan moet wel, van tevoren, onze tempel²⁸ gereinigd zijn, voor 100%. God wil namelijk niet wonen en werken in een tempel die (ook maar enigszins) is bezoedeld. In Jesaja 57 vers 15 staat geschreven: *"Want alzo zegt de Hoge en Verhevene... Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoogte (d.i. de hemel) en in het heilige..."*.

Hij komt ook in het hart dat gebroken is, maar... daar wil hij alleen zijn om dat hart **te genezen**. Als wij namelijk berouw hebben van ons kwade en zondige gedachten en/of daden, en ons waarlijk bekeerd hebben, dan komt Hij in ons hart wonen om dat **te genezen**. Hij wil echter niet in ons wonen als wij een (weliswaar berouwvolle) zondaar zijn **en blijven**. Nee, wij moeten genezen/verlost worden van het zondaarschap. Hij wil ons genezen en wij moeten ons helemaal uitleveren aan Hem en deel hebben/krijgen aan Zijn sterven op Golgotha (al is het voor ons natuurlijk niet het letterlijke sterven, maar het **afsterven aan onze oude, zondige natuur**). Totaal, voor 100%! Pas dan kan Hij die grote krachten in ons openbaren.

Ook in Habakuk 2 vers 20 lezen wij hierover:

"Maar de HERE is (d.i. woont) in Zijn heilige tempel. Wees stil voor Zijn aangezicht, heel de aarde!"

Dit is de toestand, op aarde, tijdens die grote opwekkingstijd (de zgn. Spade Regen-opwekking²⁹), vlak voor de grote verdrukking, wanneer dus de grote opwekking doorbreekt op deze aarde. Ook vers 14 van Habakuk 2 slaat hier op:

"Want de aarde zal vol worden met de kennis van de heerlijkheid van de HERE zoals het water de bodem van de zee bedekt."

Deze tekst slaat niet op het 1000-jarige Rijk³⁰, maar slaat op de tijd vóór de grote verdrukking, tijdens die grote opwekking. Dan zal iedereen de wil van de Here (leren) kennen door die grote krachten, die dan zullen geschieden, omdat God in Zijn heilige tempel woont. En **die heilige tempel is: de Bruid van Christus**.³¹ De Bruid is dan heilig gemaakt en die kracht woont dan in haar, in volheid, namelijk: in de Almacht van God. In Zijn Almacht openbaart Hij Zich door Zijn Bruid heen.

Habakuk 3 staat in het licht van de redding van Zijn volk, maar ook over de oordelen die er tegelijkertijd zijn, vooral als je Hem niet wilt, als je Hem wederstaat. Want er komen grote oordelen op aarde, zoals ook in Mattheüs 24 geschreven staat: "Oorlogen en geruchten van oorlogen... besmettelijke ziekten... vervolgingen" enz. (zie vers 6-9). Al deze nare dingen zullen in de eindtijd geschieden. Terwijl God de Bruid/Bruidsgemeente heiligt en bewaart is er **duisternis op aarde**. En dat is nu precies hetzelfde als waarover we lezen in Jesaja 60 vers 2 (SV):

"Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal de Here opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden."

Er staat geschreven: **"Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden"**. Er is dus Licht bij het volk van God, namelijk: de heerlijkheid van de Here God Almachtig in ons midden. Maar op de aarde, om ons heen: Duisternis en moeilijkheden.

Het is hetzelfde als wat in Mattheüs 25 vers 6 geschreven staat: **"de Bruidegom komt te middernacht!"** Dat is: Wanneer het (op allerlei gebieden) net zo duister is als midden in een donkere nacht. De aarde zal dan vol zijn van allerlei moeilijkheden: oorlogen, economische neergang, politieke en geestelijke krachten die botsen en ook maatschappelijke decadentie. Alles gaat kapot en komt in een chaotische en hectische toestand. Dan komt de Bruidegom om Zijn Bruid (in de geest) te huwen³², en NA die Bruiloft, komt de grote opwekking die heel de wereld "bewegen" zal. Dan krijg je dat die Geest van God, zoals er geschreven staat, **UITGESTORT** wordt. Dat lezen we in Joël 2 vers 28 en ook in Handelingen 2 vers 17, waar ook nog vermeld staat: **"Het zal zijn in de laatste dagen"**. En Petrus, die deze woorden sprak op die Pinksterdag, dacht vermoedelijk dat hij al in die laatste dagen leefde. Daarom zei hij: *"...deze mensen zijn namelijk niet dronken... maar dit is het wat gesproken is door de profeet Joël..."* (zie Hand. 2:14-18). Paulus dacht vermoedelijk ook dat hij in die laatste dagen leefde. Daarom zei hij (waarschijnlijk omdat hij dacht dat de Here gauw zou wederkomen): "Trouw maar liever niet, blijf – net als ik – ongetrouwd" (zie 1 Kor. 7:1-7). Er waren zelfs mensen die hun werk neerlegden en alleen maar wachtten op de Heer en de Heer moest hen nog vermanen: "Doe dat niet. Blijf werken". Dat kwam omdat Paulus had gezegd dat de Here erg gauw zou wederkomen. En zij dachten: "Nou, als Hij gauw komt, dan doen we niets meer, dan gaan we maar bidden, we gaan maar zingen, loven en prijzen en Zijn komst afwachten", maar dat was ook verkeerd. Maar dat kwam omdat Paulus zelf die impuls gaf dat de Heer spoedig zou komen. Maar de wederkomst van de Heer is dus pas in deze eindtijd.

De tekst van Joël 2 vers 28 en Handelingen 2 vers 17 is bedoeld voor deze eindtijd, want dan zal Gods Geest worden **UITGEGOTEN** in grote kracht. Dus niet druppelsgewijs, maar Hij zal Zich in grote kracht openbaren. Dat zal een enorme geestelijke Regen zijn. Enorme krachten staan op het punt om het Lichaam van Christus binnen te dringen, om die geweldige manifestaties teweeg te brengen die de wereld nog nooit eerder gezien heeft. Morris

²⁸ Zie noot 19.

²⁹ De Spade Regen-opwekking = Een opwekking, namelijk een grote oogst van nieuwe zielen, als gevolg van **de uitstorting** van de Heilige Geest **in de eindtijd** – zie Joël 2:23b en 28-29. (noot – AK)

³⁰ Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studie: **"Wat de Schrift leert over het 1000-jarig Rijk van de Here Jezus Christus"** van E. van den Worm. (noot – AK)

³¹ Zie noot 19 en noot 23.

³² Zie noot 23.

Cerullo (die diverse gaven heeft ontvangen) heeft eens gezegd: "Wat je nou ziet bij ons, de werken in deze tijd, zijn niets vergeleken bij wat komen gaat, bij wat straks te gebeuren staat, wat straks geopenbaard wordt aan de wereld. De majesteitlijke, wonderlijke openbaringen van kracht! En niet door één mens, maar door de Gemeente van heiligen. Want de belofte is: De Gemeente van de eindtijd zal véél groter zijn dan de Gemeente van het begin".³³ Dat is iets geweldigs, en dat staat voor de deur! Maar daaraan vooraf gaat een **TOTALE heiligmaking**, die bij velen pas komt tijdens die geestelijke oorlogsvoering, vermeld in Openbaring 12 vers 7-11. Hij wil namelijk alle zonde en alle verkeerdheid uit ons leven en denken hebben. We moeten TOTAAL gereinigd worden. Pas dan kan Hij woning maken in ons als Zijn tempel. In Maléachi 3 vers 1-3 staat het ook: "**Plotseling komt Hij, Die Heer. Plotseling komt Hij met grote kracht.**" Morris Cerullo zei ook nog: "Het zal zijn alsof we wandelen en dat Hij ons dan, als van achteren, PLOTSELING 'overvalt' en dan heeft Hij (d.i. Zijn Geest) bezit van ons genomen. En dan opeens zijn we in die geweldige krachten van God." Dat is toch iets geweldigs, is het niet? Als we, in de geest, in die opperkamer³⁴ blijven – door Hem elke dag te verwachten, Hem **meer en meer** te verwachten en te vragen "Heer wanneer?" door ons wezen voor Hem te openen en ons helemaal aan Hem over te geven – dan opeens is Hij daar met grote kracht, met majesteitlijke kracht. En dan worden er niet één of twee gebruikt, maar ALLEN die tot de Bruid/Bruidsgemeente behoren. Zelfs 'de minsten', want er staat: "**Ja, ook over de dienstknechten, en over de dienstmaagden, zal Ik in die dagen Mijn Geest UITGIETEN**" (Joël 2:29, SV), maar de oorspronkelijke vertaling spreekt van "slaven en slavinnen"; de 'minsten' in de Bruidsgemeente van Christus. Ook zij worden aangedaan met grote kracht. Dat wordt dus een enorme, wonderlijke tijd. Prijs Zijn wonderbare Naam! Daarom noemen wij dat ook 'het Loofhuttenfeest van de eindtijd'. Het Loofhuttenfeest is in Israël **de LAAT-STE oogst. Dan wordt de eindtijd-oogst binnengehaald.** 'Pinksteren' is eigenlijk een verkeerd woord voor ons (als Pinkstergemeente), want het Pinksterfeest is het feest van de eerstelingen, het eerste feest, het BEGIN van de oogst. Met het Pinksterfeest werden de eerstelingen, de eerste oogst van zielen, binnengehaald (zie Hand. 2:37-47). Maar we leven nu eigenlijk niet meer in 'Pinksteren', maar we leven in 'het Loofhutten' van de Heer. Nogmaals: Het Pinksteren van Handelingen was de eerste oogst en wij zijn dichtbij de laatste oogst, de eindtijd-oogst. En daarvoor moeten we (geestelijk) GEREEDGEMAAKT worden. We moeten gevormd worden tot de Bruid van het Lam, waarbij de "*mannelijke zoon*"³⁵ de grootste onder hen is/wordt.

De bediening van de 144.000 uitverkorenen uit het bekeerde Israël³⁶ in de eindtijd

Weten we eigenlijk wel waarom deze zoon uit Openbaring 12 vers 5 (van de Statenvertaling) "*een mannelijke zoon*" genoemd wordt? Hij is namelijk geen baby-zoon maar "*een MANNELIJKE zoon*" (d.w.z. in een mannelijke gestalte en dus – geestelijk gezien – sterk en volwassen/volgroeid). Dus: als hij zich onderscheiden heeft van het Lichaam van de Bruid, dan wordt hij gezien in een **MANNELIJKE gestalte**, en dus niet als baby of kind (zie noot 25). Daarvandaan: "*mannelijke zoon*", namelijk een zoon die gekomen is tot de **mannelijke VOLHEID** van Christus. Zoals ook in Efeze 4 vers 13b vermeld staat: gekomen tot "*de maat van de grootte van de volheid van Christus*". Zij zijn de grootsten van de eindtijd, de 144.000 "*eerstelingen voor God*" (zie Openb. 14:4b), die uit Israël komen, **uit de 12 stammen van Israël** (zie noot 36) behalve uit de stam van Dan. God heeft onder die 144.000 (12.000 uit elk van de 12 stammen van Israël – zie Openb. 7:4-8) dus die mentaliteit kunnen vinden die zegt: "Heer doe met mij wat U wilt, ALLES is goed". En dit belijden zij niet alleen met hun mond, maar vooral met hun hart. Deze 144.000 kunnen zowel mannen als vrouwen zijn, want in Christus is er man noch vrouw (zie Gal. 3:28). Maar zij zijn wel "*maagden*" (d.i. maagdelijk rein), zegt Openbaring 14 vers 4, "*met vrouwen niet bevlekt*" en dus zijn zij 'celibatair', dit wil hier zeggen: Zij zijn niet gebonden aan een denominatie. Want een Gemeente wordt in de Bijbel vaak als een vrouw voorgesteld. Deze 144.000 zijn dus niet gebonden aan denominaties, dat wil zeggen: zij binden zich niet aan een bepaalde christelijke groepering, maar alleen aan Christus.

Sommige christenen werken bijvoorbeeld alleen maar voor de Church of God, de rest kan ze niet schelen, die deugt in hun ogen (vaak) niet. Alleen wanneer ZIJ (qua ledental) groeien, dan is het goed. Als een andere christelijke groepering groeit, dan is dat in hun ogen niet goed. Bijvoorbeeld: als men bij de Noorse Broeders hoort, dan

³³ Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studie: "**De uiteindelijke, Goddelijke HEERLIJKHEID van de ware Gemeente van de Here Jezus Christus in de eindtijd, die is GROTER dan die van de 1ste Gemeente**" van E. van den Worm. (noot – AK)

³⁴ Zie noot 2.

³⁵ Zie noot 25.

³⁶ **Er is een verschil tussen Israël en het Jodendom. Wij willen dit in het kort proberen uit te leggen:**

In eerste instantie bestaat het volk van Israël uit de 12 stammen, vernoemd naar de 12 zonen van Jakob (die van God de naam Israël kreeg). Maar later komt er een splitsing. Er wordt in de Bijbel dan onderscheid gemaakt tussen het "huis van Israël" en het "huis van Juda" (de zgn. Joden). **Het "huis van Israël"** (ook wel Efraïm-Israël genoemd) **is het 10-stammenrijk** dat in de loop van de geschiedenis, door de Assyrische ballingschap, weggevoerd werd uit het beloofde land Kanaän/Palestina. Zij zijn daarna de zgn. heidenwereld ingetrokken, waar zij, tot op heden, in het "verborgen" wonen. Het zijn vooral de zgn. "christelijke" landen in Noordwest-Europa en de landen, waar velen uit Noordwest-Europa later naar toe zijn geëmigreerd, zoals Amerika, Canada en Australië. **Het "huis van Juda" is het 2-stammenrijk**, namelijk het volk van Juda en Benjamin, dat in de dagen van Jezus rondwandeling op aarde in het beloofde land Kanaän/Palestina leefde. (Het huis van) Juda, de zgn. Joden, is dan ook het deel van Israël waarover de verharding is gekomen (zie Rom. 11:25).

- Zie eventueel op onze website de studie: "**Gij, volk van Israël, ontwaak !**" van E. van den Worm en/of "**Het boek Ruth in profetisch licht**" van H. Siliakus.

Voor meer over dit onderwerp:

- Wij kunnen u het boek "**De geschiedenis van Kelto-Saksisch Israël**" van W.H. Bennett van harte aanbevelen (ISBN-nr. 90-808032-1-9). Het boek is te bestellen bij: Uitgeverij Vlichthus (www.vlichthus.nl), telefoonnr.: 0412-650598. (noot – AK)

verlangt men, dat zij groeien, de rest kan hun niet schelen. Idem bij de Hervormde Kerk, die is goed, de rest niet. Of bij de Assemblies of God, wanneer zij groeien dan is het goed, maar o wee als de anderen groeien. En dat is dus een denominatie-houding, die overigens zondig is in Gods ogen. Daarvandaan dat de Heer (in Openb. 14:4a) zegt: *"Dezen zijn het, die met vrouwen niet bevlekt zijn, want zij zijn maagdelijk rein (SV: maagden)"*. Want een huwelijk (naar Gods norm) is niet onrein en ook de huwelijksdaad is niet onrein, want die heeft God Zelf ingesteld. En dit geldt ook in het geestelijke: Wij kunnen echter worden bezoedeld door denominatieve gedachten, door denominatieve voorkeuren, niet ziende op **het gehele Lichaam van Christus**. En, dat is zondig, want daarmee "ontbroederen" we andere christenen.

Maar, deze 144.000 "eerstelingen" (zie Openb. 14:4b) zijn straks de grootsten in het Koninkrijk van God OP AAR-DE. De andere christenen moeten nog groeien naar die (geestelijke) positie van 'de mannelijke VOLHEID van Christus' toe, maar de 144.000 bereiken dat geestelijke niveau al tijdens dit aardse leven. Alle andere christenen moeten ook daarheen groeien, want we moeten allemaal komen "te zitten op de troon van God" (zie Openb. 3:21), en geraken *"tot de maat van de grootte van de volheid van Christus"* (zie Ef. 4:13). Maar velen zullen dit geestelijke stadium pas bereiken tijdens het 1000-jarige Vrederijk³⁷, want allen moeten – geestelijk gezien – komen tot de status van "het zitten op de Troon van God", want er staat geschreven:

"Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik overwonnen heb, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb." (Openb. 3:21)

De grote eindtijd-zalving is tot redding van de wereld

De eindtijd is/wordt een tijd van grote zalvingen (van Gods Geest) en dit moeten we dus goed ontdekken en zien. Want, er komt een enorme opwekking waardoor de gehele wereld zal worden gebracht onder het Woord van God. Want de Here Jezus Christus zal niet terugkomen, tenzij ALLEN in de wereld het Evangelie gehoord hebben (wat helaas niet wil zeggen dat allen het ook zullen aannemen). Dat kunnen we lezen in Mattheüs 24 vers 14: *"En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in heel de wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en DAN zal het einde komen"*. De Here Jezus Christus zal dus pas wederkomen als ook dit Woord vervuld is.

In Joël 2 vers 28a staat: *"...Ik zal Mijn Geest uitgieten over alle vlees"*. Dit betekent dat straks elk individu zal moeten beslissen: VOOR of TEGEN Jezus! De Here Jezus Christus zal niet terugkeren als dat nog niet gebeurd is. Nu is aan de helft van de wereldbevolking nog niet één keer de Naam van Jezus aangezegd. Ze hebben nog niet één keer van de Naam van Jezus gehoord. Dus die helft moet nog be-evangeliseerd worden. Zij moeten nog komen tot de keuze van: Jezus aannemen of Hem niet aannemen. En dat zal spoedig gaan gebeuren, door die grote krachten die straks plaats zullen vinden. Prijs de Naam van Jezus!

Dus we krijgen een heerlijke, machtige opwekking in deze eindtijd. En dat getuigenis, het licht der wereld van de eindtijd, zal zich openbaren in Gods majesteitelijke, wonderlijke krachten **als nooit tevoren**. Een groot licht zal gezien worden. Ook in Jesaja 9 vers 1 staat hierover geschreven. In de eindtijd zal dit grote licht geopenbaard worden, namelijk de Morgenster. In de natuur gaat de morgenster vooraf aan de morgen. Als de morgenster gezien wordt, betekent dat: De morgen genaakt, de morgen breekt heel gauw door. De Morgenster is Hij, Jezus, maar Hij zegt ook (in Openb. 2:28): *"Ik zal hem (d.i. degene die overwint en Mijn werken tot het einde toe bewaart – zie vers 26) de morgenster geven"*, namelijk de volle kracht van de Heilige Geest, hier op aarde. De Morgenster ontvangen hebben betekend dus DEELHEBBEN AAN die grote opwekking en DEELHEBBER ZIJN van die grote opwekking. Geen toeschouwer, maar **deelhebber**. En, als je daartoe geraakt, dan krijg je dus dat de Morgenster gaat stralen door je heen; met ander woorden: Je komt dan in die enorme (geestelijke) kracht. Zoals geschreven staat in Jesaja 60 vers 2b (SV): *"... en Zijn heerlijkheid zal over u GEZIEN WORDEN"*. Deze teksten slaan allemaal op hetzelfde.

Deze dingen gaan gebeuren en daar moeten we op wachten, daar moeten we ons oude "ik" voor uitleveren, DAAR moeten we voor leven en tevens in die geweldige verwachting zijn en blijven. Want, denk eraan, als je dit niet verwacht en/of het niet gelooft, dan zal je ook niets ontvangen! Wij moeten het niet alleen VERWACHTEN, maar ook GELOVEN dat Hij dit – ook aan ons – gaat doen! Want, als je het niet gelooft, dan verwacht je niets. Als je het niet gelooft, zeg je: "Nou ja, we zien het wel als die opwekking er komt". Maar, als je het wel gelooft, dan wacht je erop en dan verwacht je het en dan zeg je: "Wanneer Heer"? Je zit als het ware op het puntje van je stoel: "Wanneer Heer"? Je wilt er deel aan hebben. **Dit is wat de Heer vraagt van ons: Overgave en verwachting.**

Zoals ook geschreven staat in Habakuk 2 vers 3:

"Voorzeker, het visioen wacht nog op de bestemde tijd, aan het einde zal Hij het werkelijkheid maken. Hij liegt niet. Als Hij uitblijft, verwacht Hem, want Hij komt ZEKER, Hij zal niet wegblijven (of: Als het uitblijft, verwacht het, want het komt zeker, het zal niet uitblijven)."

Er staat: *"aan het einde zal Hij het werkelijkheid maken"*, met andere woorden: **In de eindtijd wordt het gerealiseerd**. En dan staat er ook nog: *"Als Hij uitblijft, verwacht Hem (of: Als het uitblijft, verwacht het)."* Waarmee bedoeld wordt: Als Hij (d.i. Zijn wederkomst) op zich laat wachten, blijf Hem verwachten, **wacht op Hem**. Want Hij zal ZEKER komen, Hij zal niet wegblijven. Met andere woorden: Je zult niet voor niets gewacht hebben.

Glorie voor Jezus!

Amen.

³⁷ Zie noot 30.

Inhoudsopgave:

I U bent het licht van de wereld (volgens Mattheüs 5:14).....	3
II Het doel van de zalving met Gods Geest.....	5
III Gaven van de Geest, bedieningen van de Here, werkingen van God.....	10
IV Gaven van de Geest.....	12
De gaven van het Woord.....	14
Gaven, die wonderen en tekenen bewerken.....	15
Gebedsgaven.....	17
V Gaven van de Geest zonder de Vrucht van de Geest zijn geen garantie voor onze PERSOONLIJKE zaligheid. .	18
VI De eindtijd-zalving.....	19
De bediening van de 144.000 uitverkorenen uit het bekeerde Israël in de eindtijd.....	23
De grote eindtijd-zalving is tot redding van de wereld.....	24
Inhoudsopgave:.....	25